

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt: 11, Sayı 127, Ağustos 1970

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Ali Erman
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korateş
Güven Erer
Ezber Ölçermar
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Erol Mutlu
Adnan Özgen

İdarehane ve Cemiyet binası:
Takım, Sıraselvler, Bülürü
Çıkmazı Slimbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası
Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :
Yıllık 25 Lira

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Bu sayımızdan itibaren Atilla ULTAV'm dikkat ve ihtimamla özetlediği Dr. Bedri RUHSELMAN'ın RUH VE KAINAT namlı eserini orta sayfamızda bulacaksınız. Özet, sizlere, üç cilt halinde yayınlanan eserin tümünü vermeğe gayret ederek hazırlanmaktadır.

Eserde geçen tebligat ve yazarın kendi izahatı aynen muhafaza olunmuş, konular A. Ultav tarafından birbirine ahenkle bağlanılmıştır. Böylece, orijinal metin daima göze çarpan durumda kalacaktır.

Biz, böylece, okurlarımızın ihtiyacını çok çok duydukları bir eseri özetlemekle ödevlerimiz arasındaki bir görevi de yerine getirmiş olmaktadır.

Her ay orta sayfadan koparıp alarak biriktireceğiniz «ÖZET» sonunda değerli bir kitap haline olacaktır. Seri sahife numaraları ve ciltlenmeğe elverişli ölçüleriyle güzel bir kitap olacaktır. Hayır olsun.

Dr. D. W. FRY'ın bilimsel ve gerçekler dolu hikâyesini merakla bekleyen yüzlerce okurumuza, bu sayımız ile aktarıyoruz. Mütercim S. Gerçeksever'e huzurunuzda teşekkür ederiz.

Uzay ve uzaylılar hakkında dünya üzerinde hummalı ve fakat sessiz bir faaliyet sürüp gitmektedir. Her gün artan enformasyonumuz ile bunu yakından izleyebilmekteyiz. Uzaylılar ile Spiritüalizm arasında çok sıkı bir irtibat mevcut görünmektedir. Özellikle Allah, Tekâmil, Reenkarnasyon, Ruhsal melekeler ve Kutsal Kitapların tefsiri gibi konularda hayrete şayan paralellik mevcut bulunmaktadır.

MUKADDERAT ve ICABAT Özetli'nin yayınladık. Her okurumuzun bir tane edimesi, mümkünse hediye etmesini dileriz. Zira temel bilgileri taşıyor. Mutlaka bilinmesi ve nefisde denenmesi iltiza etmektedir.

Ruh ve Madde'niz ikiyüz elli kuruş oldu. Maalesef Ülkemizde bilimsel ruhsal tek dergi olmak niteliğini sürdürmek idealinden ayrılmamız için, ekonomik güçlerin baskısı ile, böyle hareket etmek zorunda kaldık. Okurlarımızın anlayışına güveniyoruz.

Selam ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

«...Onları Ansızın Yakaladık.»

İslâmın büyük kitabı Kur'anın En'am Sûresi, 44. ayetinde şöyle buyrulmuştur :

«Böylece, ne zaman ki yapılan ihtarları unuttular, üzerlerine nimet ve zevklerden her şeyin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlikle tam ferahlandıkları sırada, onları ansızın yakaladık. Artık o anda, bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.»

Bu ayetin anlamı bir çok yönlü olarak ele alınabilir. Bizi daha ziyade ilgilendiren kısmı kişisel ve toplumsal olan yönleri olacaktır. Zaten toplumsal ve kişisel demekle birbirinin tamamı, biri diğeri sonucunu olan şeyleri ifade etmek istiyoruz. Bu itibarla toplum için söylenen kişi için de geçerlidir, kişi için söylenen toplum için de geçerlidir. Buradan asıl konumuza girmeden spiritüel bir hakikati ortaya koymanın faydalı olacağını zannedirim: Kişilerin «toplum fiilleri» ve bunların fiili sonuçları (Karma Kanunu'na göre) aynı zamanda toplumun fiilleri kâderini meydana getirir. Yani, bir toplumu saran her türlü iyi veya kötü olaylar esnasında kişilerin fiili ka-

derlerinin (şüphesiz kendi elleriyle yaptıkları), hareketlerinin bir zaruri sonucu obnaktır. Onların ortalaması, geometrik olarak açı ortayları veya kuvvet bileşkesi de denebilir, toplumun kaderini tanzim eder.

Toplum tekâmülünde dikkat edilecek bir husus da, kuvvetli fertlerin yarattıkları akımların basit ettikleri ortamda kendi tekâmüllerini tamamlayacak olan varlıkların olmalarıdır. Bu varlıklar artık bu ortamı yaşatır ve belirli bir süre devam ettirir. Böylece sosyoekonomik doktrinlerin, dinsel realitelerin özel bir dağılımını, birikimini müşahade ederiz. Bunlar kuvvetlendiği zaman toplum realitesi olarak, örf ve adet olarak, hatta bir bakıma şartlanma olarak yeni kişileri etkisi altında tutar. Doğan varlıklar, daha öncekilerin hazırladıkları her türlü beşeri ve maddesel şart ve imkânların içinde bulurlar kendilerini. Tâki şart ve imkânları kendi tekâmüsel hamleleriyle, yaratıcı güçleriyle değiştirmeye muktedir olan varlıklar enkarne oluncaya kadar. Bunlar yeterli bir miktar etkililiğe sahip olduktan sonra toplumda değişimin, başka-

laşmanın sancıları başlar. Bunun oluşumunu önceden kestirmek, bilgi sahibi olmak mümkün değildir. Tedricen de olabilir, ıstıraplı ve çabuk da olabilir.

Bu kısa ve mütevazî açıklamadan sonra ilk paragraftaki kutsal tebliğe dönebiliriz :

Toplumların toplumlara bıraktıkları miras arasında en büyük yeri, kendi sonlarını hazırlayan sebepler işgal eder. Bu sebepler o toplumu ortadan kaldırımağa, tarihe mal etmeğe yetmiştir. Tarihçiler, genellikle materyalist bir kafa terbiyesi ne sahip olduklarından, toplumların ortadan kalkışını, daima bir takım harplere, siyasi manövralara, ekonomik veya askeri zafiyetlere bağlayarak açıklamak durumunu benimsemişlerdir. Arnold Toynbib gibi tarihçiler meseleyi daha derin sebeplere götürüp bir nev'i Karma Kanununu gözönünde tutuyormuş gibi, açıklamalar yapınca da «felsefe yapıyor» diye haklarında bilgisiz bir ithamda bulunuyorlar.

Ayet, her topluma diğer toplumların bir ihtar edici olduğunu beyan ederek, Ruhsal İdare ve Tekâmül Organizasyonunca (Nâhi

İrade hükmünce) Toplumun teşkil eden kişilerin, şahsi realitelerinden doğmuş olan toplum realitesinin ne derecede doğru olduğunu onlara idrak ettirmek üzere, istek ve fiillerine gereken her türlü yardım ve olumlu cevap verilmiş olduğunu ifade etmektedir. Öyleki bu toplumlar kendilerinde tezahür eden kudretin sarhoşluğu ve nefsanîyeti içinde kendilerinden başka, maddeden başka varlık tanımaz hale gelmişlerdir.

Bunlara misal çoktur. Tarih olmuş ulusların incelenmesinde bu durumu açıkça görmek mümkündür. Toplumların İlahî İradeyi, Kâinat Kanunlarını kendi uydurma ve nefsanîyet şartları üzerine kurulmuş kanunları ile değiştirmeleri, kendi mukadderlerini ahenkli olmaktan çıkarıp, sonucu meçhul ve genellikle elemli olan mukadderlere tahvil etmeleri en çok görülen durumdur.

Böylece anlıyoruz ki, ruhsal tebligatın ışığında, toplumlara verilen her türlü nimet ve zevk onları iki yolu seçmekle başbaşa bırakıyor: Ya elde ettikleri şeylerin tümünü kendilerine mâledip, nefsanîyet içinde kalarak toplumlar üzerinde «vesayet ve velayet» hakkı varmış gibi milletlerin tekâmülsel yönlerine dikilip şu veya bu yolu tutmaları için onları zorluyorlar; ya da gerçekten bu vesayet ve velayet ödevini gerektiğince yerine getirmeğe çalışarak, kul hakkını esas kabul edip, tekâmülün aşkıyla İla-

hi ahenge uyarak yol alıyor ve aldırıyorlar. Bu ikinci durum dünya yüzünde gerçekleşmemiş değildir.. Fakat ömrü kısa olmuş, çabucak yozlaşmış, nefsanîyetin amansız kolları arasında nefessiz kalmağa mahkûm edilmiştir.

Gurur ve kibir ile kudreti kendinden bilme gibi gerçekten cahilâne bir zihniyet içine giren kim olursa olsun, toplum ve kişi, sonunda kendi silâhlarının kendisine vermiş olduğu emniyetin kurbanı olarak, birdenbire başlarına çöken acıklı sondan kurtulamamaktadırlar.

Her toplumun ve kişinin lenmeleri için verilen imkân kendi realitelerinde kuvvet ve yapılan yardımlar onlarda ruhani bir kalkınma yerine, cahillikten dolayı, nefsanî kalkınmayı meydana getirmektedir. Kuvvet, kudret, zenginlik, v.s. gerçekten idrakleri daraltıp, merhamet, şefkât, sevgi, anlayış adalet, kul hakkı ve şükretme gibi hakiki melekeleri körletmekte, barbar, saldırgan, sevgisiz, bencil, bezirgan ruhlu, herşeyi maddi kıymetlerle değerlendiren, kutsal, kutsallık kazanmış herşeyi madde için istismar edip, kuruslandırmaktadır. Bugünün ileri-geri toplumlarını yiyip tüketen kurt bu durumdur. Kişilerini içten kemiren, çürük ve kof hale sokan budur.

Ayet sonunda diyor ki: Sizler gurur, kibir, kuvvet gösterisinin, edep ve hayâsızlığın, menfi güçlerin hadimi olmakta ileri safhaya yaklaştıkça, bütün bunları

beşerîyetin idealleri, amaçları arasına soktukça, nefsanîyetinizin tam mânasıyla rehaveti içinde gerinirken İlahî Kanunlar, Ruhsal Müdahale, Tabiatın deterministik sonuçları ile yüzyüze gelmeniz kaçınılmaz bir mukadder olacaktır. Zira Evren ahengi içinde tapkı bir ur, bir kanser gibi, ahenksizlik, düzensizlik görevini daha fazla ifâ etmeğe müsaade etmeyen Ruhsal İdare ve Tekâmül Organizasyonu, Dünyanın Ruhsal İdarecileri bu vaziyeti görüp gözetmektedirler. Onların vazifesi Evren Ahenk ve Düzenini kendilerine emrolunduğu şekilde ifâ etmektir.

Bu durum kişi için de böyledir. Elde edilen dünya nimet ve kolaylıkları karşısında kendilerinde gurur ve kibirle beraber doğan bencillik, kendine yönelerek nefsanîyet putuna ubûdiyet, hiç umulmadık zamanda acıklı sonuçlarla yüzyüze gelinmeğe başlıca sebep teşkil ederler. Onların hali, tapkı tarihe karışmış toplumlar gibi, diğer kişiler için bir ibret ve imtihan vesilesi olurlar.. Anlayanlara.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

ÖZETİ

ÇIKTI

750 Kuruş

Le Havre limanında genç bir kılavuzdu. Yirmi yaşında öldü. Fakir, küçük bir satıcı olan annesi ile yaşıyor, ona en müşfik ve sevgi dolu ihtimamları gösterip ağır işinin kazancı ile kendisine bakıyordu. Kimse hiçbir zaman meyhanelere devam ve mesleğinde çok sık rastlanan ifrat derecedeki hareketlere tevessül ettiğini görmedi, zira kazancının en cüz'î kısmını dahi bu sevgi dolu ve saygıya hasrettiği lâıyk hayattan ayırmak istemiyordu. Mecsaisinin haricindeki bütün vaktini, yorgunluklardan kurtulsun diye annesine vakfediyordu. Öleceğini hissettiği hastalığa uzun zamandan beri yaaklandığı halde, tasalanmasına sebep olur ve bakımını üzerine alır korkusu ile, ıstıraplarını annesinden saklıyordu. Yaşı icabı, ihtiraşlara ve yaşadığı muhitin zararlı sürükiemlerine muhatap olan bu genç adamın, mukavemet etmesi için, büyük bir irade kuvvetine ve hayli fitri, ahlâkî meziyetler sahip olması gerekirdi. Halis bir takva sahibi idi ve ölümü bir ahlâk örneği oldu.

Ölümden bir gün önce, kendisinin de uyumak istediğini söyleyerek, annesinin istirahatete çekilmesini talep etti. Annesi o esnada bir vizyona muhatap oldu. Gıya bulunduğu yer çok karanlıktı, sonra yavaş yavaş büyüyen bir ışıklı nokta gördü ve oda parlak bir aydınlıkla ışılandı. Bu aydınlıktan oğlunun yüzü şualar yayarak ve sonsuz mekâna yükselerek ayrıldı. Sonunun yaklaştığını anladı; gerçekten ertesi günü dudakları bir dua mırıldarken güzel ruhu arzı terketmişti.

İyi hal ve hareketini bilen ve yalnız kalan annesi ilgi duyan bir spirit aile ölümünden az bir zaman sonra onu davet etmeği niyetlenmişti. Fakat aşağıdaki tebliğle kendiliğinden tezahür etti.

«Şimdi ne olduğumu bilmek istiyorsunuz; çok mutlu, oh! çok mutluyum! İstirap ve sıkıntıları hiç sayınayınız, zira mezar ötesinde onlar rahmet ve mutluluk kaynağıdır. Mutluluk! bu kelimenin mânasını anlayamazsınız. Arık bir vicdanla görevini iyi yapmış ve sevinç dolu olarak mutlak

Şayet, Hayatınız ALLAH'ın Kanunlarına Göre İse...

Yazan: Allan KARDEC
Çeviren: Yorgo KARACA

olanın rızasını bekleyen kul güveniyle Rabbe döndüğümüz zaman, duyduklarımız arz mutluluklarından o kadar uzaktır ki!..

«Ey! arkadaşlarım, sonuna bakmazsanız hayat güç ve zabmetlidir; fakat gerçekten size derim ki, şayet hayatınız Allahın kanunlarına göre ise, sema için kazandığınızın, inandığınız kıymet ve çektiğiniz ıstırapların ötesinde hayli ötesinde karşılığını alacaksınız. İyi olunuz, çok insan tarafından bilinmeyen ve adı hayırhahlık olan merhamet ile merhametli olunuz. Hem cinsinize yardım etmeği benimseyiniz; onlar için size yapılmasını istediğinizden fazlasını yapınız. Zira, içten sefaleti bilmiyor, kendinizinkini tanıyorsunuz. Arzdaki yegâ e teessürüm olan anneme, biçâre anneme

yardıma ediniz. Başka eprövlere (imtihanlara) kalması ve semaya gelmesi gerekir. Elveda! ona gidiyorum.»

V I C T O R .

Medyomun Rehberi : Bir enkarnasyon boyunca çekilen ıstıraplar daima bir ceza değildir. Sizlerle irtibat kuranla olduğu gibi, arz üzerinde Allahın iradesiyle bir misyon tamamlamak üzere gelen Ruhlar acı çekmekle ki, başkaları için bir kefarettir, mutludurlar. Uyku onlara en Yücenin yakınından taze kuvvetler ve ihtişamının daha da yücelmesi için, her şeye tahammül etme metanetini sağlıyor. Son varoluşundaki bu Ruhun misyonu, parlak bir misyon değildi; fakat karanlık olmasına rağmen daha fazla değerli idi, zira gururdan tahrik edilemezdi. Evvelâ annesi olmuş olan varlığa karşı ifa edeceği bir minnettarlık görevi vardı; ondan sonra, en kötü muhitlerde asil ve yüce hisli arık ruhların bulunabileceğini ve irade ile bütün işgalara mukavemet edilebileceğini göstermesi gerekirdi. Misâlinin kısır olamayacağı ve meziyetlerin daha eski bir sebebe dayandığının bir ispatıdır.

★

Asırlardan beri unutulmuş bir Ruhum; yeryüzünde sefalet ve rezalet içinde yaşadım; aileme hergün yetmez bir ekmek parçası getirebilmek için durmadan çalıştım; fakat gerçek sahibimi seviyor ve arz üzerinde bana yüklediği, acı yükümü arttırdığı zaman söyle diyordum: «Allahım, şikâyet etmeden bu yüke tahammül etme kuvvetini bana ver.» Kefaret ediyordum, arkadaşlarım. Fakat bu katı imtihanı verdikten sonra, Rab beni sükûnet içinde kabul etti. En aziz temennim, kardeşlerim, çocuklarım sizi etrafımda toplayıp şunları söylemektir: Ortaya koyduğunuz değer ne olursa olsun, sizi bekleyen mutluluk onun daha da üstündedir.

Hali vaktim yerinde değildi; kalabalık bir ailenin oğlu olup hayatıma tahammül edebilmek için bana yardım edebilene hizmet ettim. Köleliğin merhametsiz bir devrinde doğdum. Rabbin madunlarının (emrinde olanlarının) hoşuna giden ve bana zorla kabul ettirdikleri bütün haksızlıklara,

angaryalara, vazifelere, tahammül ettim. Şikâyet edemeden zevceme tecavüz edildiğini, kızlarımın kaçırılıp sonra satıldığını gördüm; oğullarımın yağma ve cinayet savaşlarına götürüldüğünü, işlemedikleri hatalar yüzünden asıldıklarını gördüm. Zavalı arkadaşlarım, çok uzun süren var oluşumda çektiğimizi bilseydiniz! Fakat bekliyordum, arz üstünde olmayan mutluluğu bekliyordum ve Rab onu bana bağışladı. O halde kardeşlerim, cesur, sabırlı ve mütevekkil olunuz.

Çocuğum, sana verdiğimi muhafaza edebilirsin; pratik bir öğretiler. Ortaya koyan şikâyet etmeden «sizden fazla tahammül ettim» diyebildiği zaman, daha iyi dinlenmiş olur.

S. — Hangi devirde yaşıyordunuz?

C. — 1400'den 1460'a kadar.

S. — O zamandan beri başka bir varoluşunuz oldu mu?

C. — Evet, yine aranızda misyoner olarak yaşadım; evet, imanın misyoneri; fakat gerçek, saf olanın, Allahın elinden çıkanın.

S. — Şimdi, Ruh olarak, yine meşguliyetleriniz var mıdır?

C. — Ruhların gayrifaal olduklarını inanabilir misiniz? Hareketsizlik, faydasızlık onlar için bir işkence olurdu. Misyonum işçi merkezlerine spiritizmada yol göstermektir; iyi düşünceler ilham ediyor ve kötü (geri seviyedeki) Ruhların telkin etmek istediklerini tesirsiz kılmağa gayret ediyorum.

BERNARDIN.

MUKADDERAT

VE

İCABAT (ÖZETİ)

ÇIKTI

Dr. Bedri RUHSELMAN

Ruhsal İhtiyaçlarınıza

Cevap Veriyor.

750 Krş.

TOPLUM DÜZENİ NASIL SAĞLANIR ?

Yazan : MEHMET SANCAR

DÜZEN ve DÜZENSİZLİK.

Günümüzde bu sözcük çok kullanılır oldu.

Kimi mevcut düzeni değiştirmekten söz edip durur.

Kimi de mevcut düzen-
de hep direnmede...

Şu iki zıt kutbu değerlendirebilmek için düzen söz
cüğünde anlaşalım önce.

Düzenbaz dediğimiz kimse, komplo kurucudur. Tani, birkaç kişi aralarında toplu olarak anlaşmış; karşı tarafa bir tertip hazırlamıştır...

Bu da bir düzen'dir. Fakat bu, üç, beş kişinin bir kötü niyetine dayanır. Düzenbaz, kötü niyetli tertipçidir ancak.

Halbuki tertip de düzen demektir!...

Lâkin Türkçemizde komplo'nun karşılığı tertip, daha ilerisi suikast'tır.

«Bir tertibe kurban gitti.» dediğimiz kasıt, bir düzenbazlığa uğradığını anlatmaktır....

Ama düzen denildiğinde, bu kelimeye yüklediğimiz anlam, sözcük kavramını çok aşmakta; ahenk, denge, adalet, eşitlik, hak, hukuk, liyâkat, mutluluk, huzur, is-

tikrar, birlik, beraberlik, hürlük, uygarlık gibi, çok ileri anlamları kapsamaktadır. Yani düzen, sihirli kutsal, yüce bir deyim ve kurallı yaşayabilmenin adıdır.

Demek ki, değiştirilmek istenen veya istenmeyen şey, aslında düzen değil; düzensizlik'tir.

SİRKEDE DE, ŞAPTA DA KAYIPTAYIZ :

İmtihanda sirke'yi, şapı sormuşlar: Kimi sirke yerine şap, kimi de şap yerine sirke yazmış!... Sirke'yi, şap'ı yerli yerinde yazabilen ise pek az çıkmış!...

Uygulanagelen ve uygulanan eğitim sistemleri içerisinde, ayrıca ve kallece yeterli fikir ve ilim adamı yetişmediği, yetiştirilemediği neticeleriyle sabit.

Muhakeme, yani düşünme yeteneği gelişmesinin önplâna alınmışlığı böylece sözde kalmış bir eylem... Mevcut çabaların yalnız hâfızaya yaslandığı da bir gerçektir...

Dünkü hâfızaların ezberinde dinsel metinler vardı. Bugünkü hâfızaların ezberinde ise, yalnız maddeye ait müsbet ilimler!...

İki çağın da hâfızları

mevcut!... İki çağ hâfızları arasındaki yegâne fark da bu işte!...

Sentezci olmayan beynin hezeyanıdır yobazlık. Ha dinin yobazı olmuş ha maddeciliğin... Yobaz, yobazdır; birşey değişmez.

Yerinmemiz, yaratıcı neslin eğitimi içinse, mevcut sistem ve materyalist (maddeci) bir zihniyet içinde boşuna bir yerinmedir bu. Çünkü, ne şapın yerine sirke yazanı ve ne de şapı, sirkeyi yerli yerinde yazabileni kazanmış değiliz.

Şu yarım yüzyılın başında, bütün kusurlarımızı, eksiklerimizi dinlere yıkmış ve hafiflemiştik de!...

Yarım yüzyıl dün gibi geçti! Dün sağa bir adım atar durumdayken, bugün sola bir adım atar durumdayız; o kadar. Bir adım bile ileride sayılmayız!... Dün anlayamadığımız dinlerde neyse, bugün de kavrayamadığımız, idrâkine varamadığımız müsbet maddecilikte o'yuz...

Ne yöne baksak düzensizlik var...

Yaşayışımız düzensiz!...

Ve yakındığımız şey, yine ne düzensizliktir!...

ASGARI ŞARTLARDA BİRLİK DEĞİLİZ :

Maddesel ve dinsel yaşantının idrak edilemediği ortada... ..

İdraksizlik içindeyse ancak düzensizlik yaşar...

Düzensizliğin topluma sağlayabildiği ise; ihtar, ikaz ve te'dip niteliğindeki türlü ıstıraplardır...

«Bu düzen değişmelidir.» diyenlere, istedikleri imkânlar verilirse, acaba buna güçleri yetip bir düzen kurabilirler mi?

Reform, ferdin anlayışında doğmamış ve yaşamıyorsa; bireyler, kendilerinde devrim yapıp köklü bir değişikliğe kendilerini uğratabilmişlerse; topluma hâkim olamıyan üç, beş kişiyle düzen kurulamaz.

Herşeyden önce şunu kabul etmek zorundayız ki, asgari şartlarda birlik değiliz. Doğruluktan, adaletten, iyilikten yana nasibimiz kıt!...

Toplum içerisinde yaşayabilmenin asgari şartları vardır: Yemek yemekten tutun da yolda yürümeğe... Sigara içmekten sinema seyretmeğe kadar uzanan, değişik ve saymakla bitmez asgari şartlar...

Kalabalık bir caddede omuzunuza çarpılmadan yürüyemezsiniz!...

Yanınızda sigara içenin size, bir sakınca olup olmadığını sorarak incelik göstermesi bir tarafa; hastalığınızı, öksürdüğünüzü göre göre, yanbaşınızda sigara içmekte direnenlerin sayısı belirsiz!...

Her gün ölen ölene, trafik kurallarını çiğnemekten!... Bundan ders alanların sayıları artmıyor; aksine azalıyor!... «Trafik kurallarına uyun...» dendiği, tersi artıyor: İntihar edeceğine yaşıyorsunuz!...

Ahlâksızlığı huy edinmekte sanki yarıştayız!...

Hırsızın namussuzluğu, diğer soylu (!) hırsızların namussuzluğu ve yaygınlığı yanında hiç denilecek kadar önemsiz!...

En meşru haklarımızı bile iltimassız alabilmek ne mümkün!...

Rüşvet, artık kimsenin yüzkarası bile değil!...

Adam sendecilik, kandırmacılık, yalancılık geçer akçe huylarımızdan!...

Yol kesen eşkiyâ; şehirdeki karaborsacılardan, ölüm saçan hilebazlardan, diplomalı soygunculardan çok mâsum!...

Avucumuza konan parayı saymaktaki utangaçlığımız, daima eksik sayılıp aldatılmamıza karşı duyduğumuz bir itimatsızlık tezahürünü gizleme çabamızdandır. Ya verilen para fazla sayılmışsa? Bunu hemen hemen düşünmeyiz bile!...

Murakabenin adı itimatsızlık olmuştur. Hatalarımızın tashihinde bir kötü kasıt aranır!...

İyi niyetlilik neredeyse tarihe karışacak! Bulabilene aşkolsun!...

Fertler, çıkarları uğrunda her yolu meşru sayar oldular!...

Bütün yaşantılarımız, şu azız (!) beden için!...

İNSANLARI DÜŞÜNDÜRMEK GEREK :

Hem yanar, hem yakınıyoruz... Yine de gerçek menfaatinizin, başkalarının çıkarlarıyla ilişkili, bencilliğimizin dışından geçen diğer-gâmlıkta olduğunun farkına varamayız!...

Körlüğümüze diyecek yok! Görebildiklerimiz, ancak, kendimiz dolmaları çiftler çiftler yediğimizden, karşımızdakinin de dolmaları çiftler çiftler yediğini sanmaktan ibaret!

Düşünme gücümüz, beden ve bencilliğimizi tatminden ileri değil!...

Dünyada niçin ve nasıl bulunduğumuzdan habersiz, yuvarlanır gibi yaşıyoruz!...

Dünyamızın her yeri kaynıyor!... Ve, bu kaynayış boşuna değil: Bir dönüm noktasına geldiğimizi anlatmak istiyor!... ..

Bu dönemeç, maddesel güçlerle dönülemez: Ne sıraya girecek kadar uygarız, ne de bu sıraya zaman var artık! Bu bir dar boğazdır. Ezilmeden geçebilmek, dönüştürmek için incelmek gerek. Bu ise, ruhsal güç ister; ruhsal incelik ister...

Tekâmülden, reenkarnasyondan kismetine düşeni alamamış insanın, madde ötesine taşan bir düşüncesi olamaz. Halbuki asıl düzen, madde ötesinde yaşıyor!... Duyamıyoruz ki, örnek edinelim...

Ne bedenimizden ve ne de dünyamızdan ötesinden haberiye!...

İnananlar ve İnanmayanlar

Proceedings, Cilt 8, No. 10 (USA)'den
G. Van Tassel'e verilen bilgiler.

Çeviren : Kadri KARMA

Uzay statik seviyede bir enerjidir; madde ise tekâsüf etmiş seviyede bir enerjidir. Madde halindeki enerji, statik değildir. Her atom, kalıbı içinde hareket halindedir. Atom aşınma (erozyon), paslanıp yenme (corozyon) ve atomsal yapısının bozulmasıyla meydana gelen devamlı bir değişimdir.

Uzay saf zekânın statik özüdür (essence) ve hepsini ve herşeyi bilen Hudutsuz Yaratıcı Zihindir. Bütün yeni şeyler bu mutlak zihinden (absolut mind) çıkarılır. Hiç bir fonksiyon, hareket ve prensip insanlık tarafından istimal edilemez. Düşünceenin bu statik rehberi (sürücüsü) her atomu, molekülü, hücreyi ve zihnin sükûnetinden ayrı aksiyon seviyeleri ortaya koyan fertleri içine alan Mutlak Zamandır.

Yaratıcı ruh ölü değildir. Bunu söyleyen kimse şuarsuzluğun hayvanlık seviyesine geri dönmüş ve ruhu kendi içinde hareketsiz (uyur) hale getirmiş olur. Onlar kendilerini insan yapan öz'ü (essence) bu şekilde inkâr ederler.

Onların, Tanrı'yı kabul etmeleri için beş hayvansal duyularıyla birşeyler hissetmeleri gereklidir. Bu yüzden, hat üzerinde bir adama, yahut heykellere sahip olmaları gerekir. Sonsuz Ruhun fizik bedenlerin her hücre ve atomunda tezahür ettiğini anlayamazlar.

Atomlar yaradılışın ilk seviyesidir ve kendi düzenleri içinde mükemmeldirler. Bir hidrojen atomlarıyla aynı yapıdadır. Kütleleri atom ağırlığı, element toplulukları içindeki pozisyonları, kaynama - erime noktaları, elektronik yapısı, yoğunlaşma ve aksiyon durumları tıpatıp birbirlerine uyar. Böyle bir şey bir tekâmül sonucu olabilir

mi? Eğer böyle ise, nasıl oluyor da hepsindeki düzen tıpatıp birbirine uyuyor.

Hidrojen kendi sınırları içinde, yaradılış amacının dışında bir şey tezahür ettiremez.

İnsan fiziksel kalıpları (bedenler) içinde milyarlarca hücreden meydana gelmiş bir küttedir. Ne ise odur. Zira bu seyyare üzerindeki çevre, var olabilmeleri için, onların bu şekilde olmalarını ister.

Yetişkin bir beşer (Human) yaklaşık olarak 300 trilyon hücreden ibarettir. Her hücre yaşayan bir varlık olup, kendi sınırları içinde kendi aktivitesini sürdürür. Her biri ne yapacağını bilmektedir, zira mükemmel olan mutlak zihin onu çalıştırır. 250 hücre ikibuçuk santim eder. Bir yetişkin insanın genel hücre yapısı dünya ekvatorununun 200 katı uzunluktadır. İnsan bedenindeki bu trilyonlarca hücrenin bulunuşu ve çalışması tesadüfi ve tekâmüli bir şey olabilir mi? Sadece bu husus (bir insanın fizik bedenindeki bu fonksiyon) beyin anlayışı ötesindeki bir zihnin kontrolünü isbat eder.

Bu trilyonlarca hücrenin jen, kromozom ve diğer kısımlardan meydana geldiğini, bu unsurların kendi fonksiyonlarını hücrenin içinde ortaya koyduklarını anlayan bir İnsan Mükemmel Zihnin kabiliyet ve düzeyine nüfuz etmeğe başlamış demektir. Bu hudutsuz Tanrının bir insan varlığında nasıl tezahür ettiğini gösterir.

Tanrı ile birlikte olan insanlar O'nun karmaşık teşkilâtı içinde kendilerinin yönetilmelerine müsaade ederler.

Tanrıyla birlik olmayanlar, yeni ilâveleri hayal etmekte yahut tabii insan temesülünün bir parçası olmayan yasak savıcı

görüşlerle bedenın farklı bir şekilde çalışmasını gerektirmektedirler.

Bir kimse Mükemmel Zihin'den (Perfect Mind) bir cevap (tepki) alırsa, her şeyi yapan ve onları çalışır vaziyette tutan bu zihin statik olarak bulunduğu yerden o insana cevap verecektir. Zorda (darda) kaldığımız zaman yalvarmakla, yakarmakla secde ve rükû etmekle ONDAN her hangi bir cevap alamazsınız. Böyle bir cevap sadece ONA devamlı hayranlık beslemek ONU sevmek, ONU saymak suretiyle beklenebilir.

«Herşeyi kararınca yap» ifadesi Tanrı'nın emri ve kanunudur. Kendinize nasıl inuamele edilmesini istiyorsanız başkalarına da o şekilde muamele ediniz. Eğer darda kaldığınız zaman Tanrı'nın yardımını istiyorsanız, daima nazik ve saygılı olunuz, zira karşı karşıya bulunduğunuz herşeyde Tanrı'nın tezahürü vardır.

Atomlarda, insanlarda ve güneş sistemlerinde bulunan bu kanuna karşı gelenlere Mükemmel Zihin bir cevapta bulunamaz. (*) Bir kimse, Tanrı'nın bu müteakbilîyet kanunu gereğince cevap deposu

çoğaltmalıdır ki ONDAN bir şey alabilsin. Tanrı yaratığı olan trilyonlarca hücreden meydana gelmiş bir kalb olarak sizler, eğer bu düzeni ve aktiviteyi anlar, onlara sevgi, hayranlık ve takdir hisleri beslerseniz, iyi bir hal içine giriverdiğinizde kendiniz de şaşar kalırsınız.

Siz Tanrı'nın içinde, Tanrı'da sizin içinizdedir. Eğer Tanrı'yı kendi içinizde ve başkalarının içinde bulursanız, Anlaşılmaz Hudutsuz Tanrı'yı uzayda aramak ihtiyacını (Gökte değildir, manasına: Ç. Notu) hissetmiyeceksiniz.

İşgal ettiğiniz uzay parçasında, siz karmaşık yapının (teşkilâtın) en önemli topluluğusunuz ki, bu şekilde, bulunduğunuz her yerde Tanrı tezahür eder. Her insan evrenin merkezidir. Tanrı onların içinden her şeyi görür, anlar ve aksiyonlarına göre cevapta bulunur. Tanrı insana serbest seçim hakkını vermiştir. Bu hakkı ona göre kullan.

(*) Yani güç durumlarda onlara yardım edilmez. Çevirenin notu.

RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMIYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
TELEPATİ KARTLARI Özel Çalışma	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10)	30.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
İLAHLAR KOZMONOTLAR MIYDI? E. von Denken (Tek.)	7.50 TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Dünya

Yazan : F. W. FOERSTER

Düzeni ve

İyi Kalblilik

Napolyan'un amansız düşmanı olan Madam Fémusat hatıratında şu hikâyeyi anlatır: Hükümet üyelerinden Barros, Mısır'da bulunan Napolyon'u, sukûneti temin için Paris'e çağırmişti. Napoleon'un gemisini bir İngiliz kruvazörü takibediyordu. Marsilya yakınlarında İngiliz gemileri Fransız yelkenlilerine ateş açtılar. Gemi direğindeki tayfa denize düştü, ama kaptan yola devam edilmesini emretti. Bir tayfa yüzünden Bonapart'ın işleri geciktirilemezdi elbette. Bonapart şu emri verdi :

«Hayır, durunuz ve adamı kurtarınız!» Gerektiği zaman yüzbinlerce insana kıyan diktatörün etrafındaki insanlara karşı böyle bir dikkati ve şefkati vardı. Kendisine hizmet edenlere karşı şükran duyardı, otoritesini, aradaki rütbe farkını bozmadan insani eşitliği korurdu. İş icabı, bir arada olduğu insanlara, işleri arasında bir sual sorarak yahut herhangi bir hareket yaparak, onlarla şahsen de ilgilendiğini belli ederdi.

Dikkat, hafıza ve düşünme kabiliyeti bakımından böyle bir üstünlüğü olmayan kimse iyi bir kumandan, iyi bir lider ve idareci olamaz. En can sıkıcı, üzücü tipler de tarafsız, alâkasız dediğimiz insanlardır. Böylesi aşırı bir tarafsızlık duygusu ile çevreleriyle ilgilenmezler. İnsanlara güzel bir söz söylemesini, iyi hareketler yapmasını bilmezler. Dağın selâm verirler. Beraber çalıştıkları kimselere ilgi göstermezler. Dünya düzeniyle İYİ KALBLİLİK arasındaki bağlık, basit teknikçilerin sandığından çok daha fazladır. Küçük şeylerde

gösterilen insanlık, bize hiç bir menfaat sağlamayan şeyler için dikkat ve ilgi duymak, zamanımız çok kıymetli olduğu halde onlarla ilgilenecek vakit ayırmak daha yüksek bir dünya için yapılan bir fedakârlıktır. Böyle fedakârlıklar yerini, karşılığını hemen bulur, dünya düzenine birşeyler ekler. Eğer insan **KENDİNDEN BİRŞEYLER VEREREK ZENGİNLEŞTİĞİNİ** hissetmezse, kendinden kurtulup başkalarının dünyasına girmeği başaramazsa gerçek bir dünya düzeni olamaz.

Teknik hiçbir zaman yeterli değildir, bu tekniği insanlık hayrına kullanacak ruh kudretli lâzımdır. Kral Admetus şehrini kurrarken Işık Tanrısı, Apollo ona yardım etti. Sazının teline dokununca taşlar üstüste geliverdiler. Bu böyledir, insani işlerin yapılmasında işleri yürüten ne duvarcı ustaları, ne çimento ne işletmecilik sistemleridir. İşleri yürüten içten gelen arzu, çalışma aşkı, çalışma imanı ve Allah'ın inayetidir.

EĞİTİM

Japonya'ya bir dostunu görmeğe giden bir avrupalı anlatıyordu : Arkadaşı onu büyük bir sevinçle karşılamış, bütün gece konuşmuş, misafirin her haliyle ilgilenmiş, yalnız ayrılırken yavaşça: «Bugün benim hayatımın güneşi söndü, biricik oğlum öldü» demiş. Bu söz eski ve derin bir geleceğe dayanıyor: Kendine ait meselelerle başkasını üzme, gerçekten misafir sefer bir ev sahibi ol, başkalarını dinle, çünkü dinlemek konuşmaktan daha akıllıca bir iştir.

Bu gelenek başkalarına karşı dikkatli ve nazik olmak için binayı yapan küçük taşlardan biridir. Bu taşlar aslında aynı temele, büyük dinlerin insanlarda yaratmak istedikleri bir duyguya, tabiatı yenme duygusuna dayanır. Ya da şöyle söyleyelim :

İnsanları kendilerini tanıtmak için zorlayan bir kuvvet vardır, hep kendisini anlatmak, herşeyi kendi etrafında döndürmek, bütün dünyayı kendi üzüntü ve şikâyetlerini dinleyecek bir konferans salonuna çevirmek isterler. Buna karşılık başkalarının kaderlerine, felaketlerine karşı sarğırdırlar, başkaları için hiç bir hak tanımazlar, insan topluluğunda yabancıların hizmet ve fedakârlıkları sırtından geçinen bir paarzit gibi yaşamak, bu hizmet ve fedakârlıkları âdeta sömürmek isterler. İşte büyük dinler insanın bu taraflarını yenmeğe çalışır.

Aristo'nun dediği gibi «İnsan toplu yaşamaktan hoşlanan bir mahlûk» değildir, tersine topluluğa düşman olan bir mahlûktur. Şüphesiz bir yandan işbirliği için kendini zorluyor, ama öte yandan içindeki anlaşmaz tabiat yilzünden topluluk hayatını yaşamak kabiliyetini göstermiyor.

Şimdi «Günün eğitim vazifeleri» başlıklı bir çok yazılar yazılıyor. Ama bu yazıların hiç biri bugünün ihtiyaçlarından, eksikliğinden bahsetmiyor. Basit bir eğitim var bugün: Eğitim önce başkalarına olan borcumuzu bilmek, ona göre konuşmak, susmak, gerektiği şekilde davranmaktır.

Parazit olarak yaşamak isteyenlerin sayısı günden güne çığ gibi büyümektedir. Her türlü talih oyunları, kumar ve buna benzer faaliyetler nerdeyse hayatın tümünü kapsayacaktır. Bu korkunç düşünce-sizliği her yerde görebiliriz. İnsanlar düşünme sorumluluğunu kaybetmiş egoist mahlûklar halini almışlardır.

Her yerde başıboş bir egoistlik görüyorsunuz, herşeye isyan ediyor, bütün hesapları ustaca kendi lehine çeviriyor. Ama başkalarına karşı vazifesi ve sorumluluğu olduğunu düşünmek, görmek ve dinlemek

için vakit bile bulamıyor. Kibar, tahsilli, görgülü çevrelerin diğer insanlara davranışlarındaki barbarlık, ücret verirken, pazarlık ederken gösterilen küçüklük kültürümüzün çok düşük olduğunu belirtiyor. Bunlar sokakta açıkça yapılan kabahattan daha fenadır.

ESKİ BİR MASAL

İhtiyar bir kadın, ormanda yaşayan bir münzevinin karları altında çilek yetiştirdiğini duymuştu. Büyük kızına ormana gidip çilek getirmesini emretti. Kız ormana gitti, münzeviye annesinin dileğini söyledi. Münzevi : «Bana bir iyilik et de önce şuradaki karları süpürüver, kuşlara yem vereceğim» dedi. «Kız «Kuşlardan bana ne? Ben çilek istiyorum» dedi. Münzevi de ona çilek vermedi. Kız gerisin geriye eve döndü. Bunun üzerine kadın aynı şeyi üvey kızından istedi, ormana onu gönderdi. Münzevi ona da karları süpürmesini söyledi. Kız bir an düşünmeden silpürgeye sarıldı, karları öte tarafa doğru süpürmeğe başladı. Çilekleri falan unutmuştu artık. Yalnız aç kalan kuşlar, düşünüyordu. Ama birden bire karın altından çilekler çıktı ve münzevi ona istediği kadar toplamasını söyledi.

Gerçek şu: Yalnız kendi çıkarını düşünen bir kimse aradığını bulamaz. Çünkü bulmak yolundan çok uzaktır. İstedimize ulaşmak için yolumuzun üzerindeki insanları da unutmamak gereklidir. Onların hakkını da vermeliyiz.

RUH ve MADDE'nin

10. CİLTİ

**Bir Spiritüel Kültür
Hazinesi**

Fiati : 30 TL.

Ödemeli İsteyiniz.

Bir Uzaylıdan Öğrendiklerim

Yazan : Dr. Daniel W. FRY.

Nakleden : Selman GERÇEKSEVER

DR. DANIEL FRY

Dr. Daniel W. Fry, milletlerarası tanınmış bir ilim adamı, araştırmacı ve elektronik mühendisidir. Bir çokları O'nun, uzay ve de uzay yolculuğu konularında en bilgili ilim adamı olarak tanımaktadır.

Birleşik Devletlerde kendisini milyonlarca insan tanıır. Gerek televizyon gerekse radyoda birçok Avrupalı, Amerikalı ve Kanadalı kendisini dinlemiştir.

Doktora tahsilini Londra'nın St. Andrews Kolejinde tamamlamıştır. Bu sırada hazırladığı tezi 'Yıldızlara Yolculuk' adını taşımaktaydı. Washington'da Hava Olayları Millî Araştırma Komitesinin seçkin üyelerinden biridir. Fizik ve dış uzay alanıyla çeşitli kitapların yazarıdır. Aynı zamanda 'Understanding Inc.' in milletlerarası başkanıdır.

California'da 'Crescent Engineering Company'nın ikinci başkanı bulunduğu sıralarda Atlas Füzeleriyle ilgili çeşitli sistemler geliştirmişti. Buradaki görevinden önce de Dr. Fry, Aerojet General Corporation'da çalışmıştı. Bu korporasyonda çalıştığı sıralarda görev yeri New Mexico- Las Cruces yakınlarında 'White Sands Proving Ground' idi. Burada füze motorlarının denemesine nezaret ve rehberlik etmekteydi.

İşte aşağıda okuyacağımız olaylar Dr. Daniel Fry'nin başından bu bölgede çalıştığı sıralarda geçmiştir. Kendisi halen 'Uluslararası İdrak ve Ahnek Cemiyetl'nin kurucusu ve başkanı bulunmaktadır.

Uçan Daireler konusunda Adamski, ve Menger'in eserlerinden sonra en çok tavsiye edilen Dr. Daniel Fry'nin bu eserini ilgi ve ibretle izleyeceğinizi ümid ederiz.

G İ R İ Ş

Bu kitapta okuyacağınız, eşsiz bir olayın gerçek bir hikâyesidir.

Buna kimisi inanacak, hem de burada yazıldığı şekliyle, olduğu gibi inanacak. Ben bu kimselere, bu inançlarından dolayı samimi olarak teşekkür etmek isterim. Bir kısmı da bunu tebessümle karşılayacak ve diyecekler ki, «İlginç bir şey doğrusu, ama yine de inanamıyorum».

Neyse, inanılsın, ya da inanılmasın. Ben, 4 Tem. 1950 akşamı, New Mexico, Las Cruces şehri civarındaki White Sand bölgesinde içinde insan bulunmayan bir uçan daireye kendi elimle dokundum ve içine binerek kısa bir uçuş yaptım. Bu uzay aracı çok uzaklardan başka bir uzay gemisinden kontrol ediliyordu.

Çok geçmeden öğrendim ki, bu uzay aracı dünyada mevcut teknolojinin çok daha üzerindeki bir teknoloji tarafından imal edilmişti.

Bu olaydan sonra gazetelerde herhangi bir habere rastlanmadı. Zira bu olaya şahit olduğum bölge aynı zamanda iş yerimin bulunduğu bir alanda ve devlet tarafından sıkı bir kontrol altındaydı.

Ayrıca bu olayı bir çok bilin adamımız belki de hayal mahsulü bir hikâyeye olarak nitelendirecektir. Bununla birlikte 1954 te bu olayla ilgili bir basın toplantısı yapmağa ikna edildim.

Maalesef, aldığım bilgilerin büyük bir kısmını askerî emniyet bakımından açıklıyamadım.

Şimdi aradan 12 sene geçti. Olaylar değişti. Artık tüm hikâyenin anlatılmasında herhangi bir mahzur kalmamıştır sanıyorum.

Bu 12 senelik süre içinde uzay çalışmaları alanında kaydedilen gelişmeler benim anlatacaklarımın doğruluğunu destekler mahiyettedir. Bu kitapta anlatılanlar doğru olduğundan, bir çok okuyucu tarafından kabul edileceğini sanıyorum.

Bir kısım okuyucu, bunları gerçek şeyler bulmayabilir. Fakat bunlar dahil bazı sayfalarını ilginç olduğunu görecektir. Bu kitapta verilen bir çok ipuçları zamanla ilim adamları için birer kıymetli basamak teşkil edecektir.

Aynı zamanda çeşitli ülkelere giderek uçan daireler konusunda radyo ve de televizyonda konuşmalar yapmam istendi. Bu yüzden siz okuyucularınıza da memleketlerinize geldiğim zaman konuşmalarımı dinlemeye davet ediyorum.

Her konuşmadan sonra birçok sorulara cevap verilmiştir. Sizde zihinlerinizde

dolağan sorular bu şekilde cevaplanma fırsatı bulacaktır. Ve diğer soru ve cevapları da dinlemekten memnun kalacağınıza eminim.

Eylül, 1963'de Güney Oregon'da hemen hemen bütün okullarda konuşmak şerefine nail oldum. Konuşmalarımın iblhassa gelecekle ilgili olan kısımları, dinleyiciler arasında büyük ilgi ile izlenmişti. Oregon-Medford'da çıkan bir gazete (Medford Mail Tribune) bu konuşmaların ana hatlarını o zamanlar şu şekilde özetlemiştir :

Dr. Daniel Fry'ın iddiasına göre, bugün liseleri dolduran çocuklarımız 30 yaşlarına gelmeden önce Mars ve Venüs gibi gezegenlere ayak basma fırsatını elde edeceklerdir. Ashland ve Medford'daki okullarda öğretmenlerin önünde yaptığı konuşmada, bu sebepten eğitimlerinden sorumlu olduğumuz çocukları buna göre yetiştirmemizin gereğine değinmiştir. Yakın bir gelecekte uzayın derinliklerine doğru yola çıkacağımızdan, orada karşılaşacağımız yeni durumlara göre kendimizi ve çocuklarımızı şimdiden hazırlamamız gerekmektedir.»

Dr. Fry konuşmasına devamla, «Dünyalılar bu uzay seyahatlerinde diğer plânetlerde yaşayan insanlara rastlayacaklardır.» «İstatistiklere göre Harvard'da bir astronomun belirttiğine göre, bizim galaksimizde (samanyolu) bulunan plânetlerden en az bir milyondaki insanlar, uzay yolculuklarına bundan iki milyon yıl önce başlamışlardı.» dedi.

«Dün sabah Hedrick Lisesinde 500'e yakın bir grup önünde konuşan Daniel Fry, öğleden sonra da aynı şehirde bulunan 140 kişilik bir öğretmen kitlesine hitabetmiştir.»

«Bu konuşmalarda, öğretmenlerden bilhassa bugün eğitmekte oldukları gençleri uzay gelişmelerine göre yetiştirmelerini ve onları egoların tesirinden mümkün olduğu kadar uzak kalarak açık bir zihinle düşünmeye alıştırmalarını istemiştir. Realitelerini yükseltmede çocuklara yardım etmelerini dilemiştir.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

«Beşer egosu insan öğrenimine en büyük endeldir.» dedi, Fry. «Şimdiye kadar hep kendi avlumuzda bulunduk, ve göğüslerimizi kabarta kabarta ne kadar önemli mahlûklar olduğumuzu düşündük durduk. Fakat şimdi başka insanların avlularına gitmeğe hazırlanıyoruz. En iyisi, buna şimdiden kendimizi hazırlamaya çalışmamızdır. Bir zamanlar kendimizi evrenin merkezli zannediyorduk. Fakat bir süre sonra egomuz bir sarsıntı geçirerek dünyanın güneş etrafında dolaştığını kabul etmek zorunda kaldı.»

«Sonra» diye ilâve etti Fry. «Aynı ego başka bir sarsıntı ile etrafında dönmekte olduğu güneşin, galaksimiz içinde 100 milyon yıldızdan bir taneciği olduğunu kabul etti. Ve son olarak da içinde en azından 100 milyar (*) yıldız bulunan bu galaksimiz (Samanyolu) gibi evrende hiç değilse 10 milyar tane bulunduğunu anladık.»

«Bu arada» dedi Dr. Fry. «İlim adamlarımız, yaradılış boyunca planetlerin canlıların tekamülüne birer zemin olduğunu anladılar. Yine Harvard astronomlarının istatistiklerine göre her on planetten bir tanesi; üzerinde gezegenler arası seyahat yapabilecek seviyedeki bir hayatın gelişimi için elverişli gözükmektedir. Bu yüzden, galaksimizde 10 milyon yıldız ve 100 milyon planet (gezegen) vardır, diye düşünebiliriz. En karamsar hesaplara göre, bu planetlerden her yüz tanede birinde hayat olma ihtimali kuvvetlidir. Her on planetten bir tanesi de, üzerinde gerçekten bir hayat geliştirmeye müsait durumdadır. En son olarak, üzerinde canlıların bulunduğu planetlerden her 100 taneden biri tekamül yolunda dünyayı geçmiş durumdadır. Bu tahmine göre, bir milyon planette yaşayanların uzay gemileri olması gerektiğini ileri sürebiliriz.»

«Hayat evvelâ bir galaksinin merkezinde teşekkül eder» diyen, Dr. Daniel Fry daha sonra şöyle devam etmiştir: «Dünya ise içinde bulunduğu galaksinin kenarına yakın bir yerinde bulunmaktadır.»

«Bu açıklamalardan sonra Ashland'li bir dinleyici, yıldızlar arası uzaklığın nasıl kolayca kat edildiğini sordu.» Bunun üzeri-

ne Daniel Fry, «Rölâtivite teorisi, hiçbir zaman ışık hızının ötesine geçilemeyeceğini bildirmiyor.»

«Uzay yolculuğu açısından diğer imkânlarla da değinen Fry, Birleşik Amerika'nın 8 yıl gibi bir süre zarfında gravitasyon alanına karşı daha mükemmel bir cihaz geliştirilebileceğini tahmin ettiğini bildirdi. Böyle bir cihaz yer çekim alanının aksi yönünde hareket ederek, dünyadan uzaya düşercesine ondan ayrılacaktır.»

«Böyle bir aracın şimdiye kadar geliştirilmiş olamamasının nedeni, dünya insanının böyle bir fırlama (Propulsion) nın mümkün olabileceğini yeni yeni düşünmeğe başlamış olmasındandır.»

«Dünyadaki insanlık tarihinin gelişimine bir göz atacak olursak şunu kolaylıkla görebiliriz ki: İnsan zihnine ne düştü ise, O, er veya geç gerçekleşme imkânı bulmuştur. Hiçbirşeyin imkânsız olmayacağına inanan Fry, öğretmenlere düşen en büyük görevin öğrencilerinin realitelerini yükseltmek olduğunu defalarca tekrar etmiş şöyle devam etmiştir.: «Realitenin sınırları yoktur, küçük ya da limitli birşey olmayıp, sonsuzdur. İnsanlar gerçekliğine inandıkları şeyi hemen bir çember içine alıverirler. İşte bu çizgi kendi şuur seviyelerinin sınıridir.»

Bu makelenin gazetede çıkışından birkaç gün sonra başka bir muharrir şöyle yazıyordu: «Dr. Fry'ın geçen hafta Ashland ve Medford'daki öğretmenlerle yaptığı görüşmelerde, bizim şimdiye kadar düşünemediğimiz birkaç husus yer alıyordu. Konuşmacının tahminlerine göre bugünkü lise gençliği 30 yaşlarına geldikleri zaman içlerinden çoğu Mars ve Venüs gibi planetlere gitmiş olacaktırlar. Fakat bu tahminde nasıl bulunduğunu anlamak biraz zordur.

«Daniel Fry'ın söylediğine göre ilmi tekâmüllü eğri bir yol boyunca yukarı doğru ilerlemektedir. O, buna «Tekâmül Eğrisi» der. Son 10 yıl içinde yapılan gelişme, evvelki 100 yılda yapılan gelişmeye denktir.

(*) Bilyon = Milyon x milyon, demektir.

Sen 100 yılda yapılan ilerleme de, bundan önceki 1000 yılda kaydedilene eşit görünüyor.

Bazı antropologların tahminlerine göre, taş balta devrinden ok ve yayın bulunmasına kadar 1.000.000 (Bir milyon) yıl geçmiştir. Bugün ise bir mühendis böyle bir aracı yarım saat gibi kısa bir sürede ortaya koyabilir. Aynı şekilde düşünerek Dr. Fry yakın bir gelecekte Mars ve Venüs'e ayak basılacağını tahmin etmektedir. Bundan 10 sene önce bu gibi seyahatlerin 200 yıldan önce başarılamıyacağını düşünürdük. Bundan 8 sene önceleri, bu başarıların 100 sene sonra mümkün olabileceğini zannederdik. 5 yıl önce ise, aynı işlerin 50 yıldan önce gerçekleştirilemeyeceği kanısındaydık. İşte bu gelişmelere bakarak Dr. Fry, Mars ve Venüs'e 10 yıla kadar ayak basılabileceğini tahmin etmektedir. Eğer, diyor, Dr. Fry., «Astronotlarımızın hayatı söz konusu olmasaydı bir yıla kadar Mars'a ya da Venüs'e bir uzay aracı indirilebilirdi.»

«Genel olarak ilmi Tekâmüle bakarak Jules Verne'in imajlarının teker teker gerçekleştiklerini görebiliriz. Yani insanın hayal ettiği herşey yakında gerçekleşecektir. Belki de 20 yıl gibi kısa bir zaman içinde... Dr. Fry, bu «Tekâmül Eğrisi» Teorisine dayanarak, Fry, dünyadan yüzlerce, binlerce ve milyonlarca ışık yılı uzaklıkta bulunan yıldız sistemlerine ve gezegenlere insanın seyahatinin mümkün olacağını bildirmektedir.

«Daniel Fry'ın söylediğine göre, bir zamanlar insanın atmosfer içinde parçalanmadan, saatte 60 mil süratle hareket etmesi imkansız görülüyordu. Bu görüşü, bir otomobil içinde saatte 60 mil hareket ederek, ilk yıkan Barney Oldfield olmuştur. Bugün ise astronotlar uzayda 18.000 mil/saat hızla gidiyorlar.»

Uçan daireler (U. F. O) konusuna sınıni olarak ilgi duyan ve bu kitabı alıp okuyanlara teşekkürlerimi sunmak isterim.

BİR GİDİŞTİR...

● Şükür nedir bilmez olduk,
İyiliği dermez olduk,
Karşı Can'ı görmez olduk,
Bir gidiştir, gidiyoruz...

● Ulviyeti görmez olduk,
Can'a güven duymaz olduk,
Can'ı dahi bilmez olduk,
Bir gidiştir, gidiyoruz...

● Saati Arz'da sandık,
Tekâmülde yaya kaldık,
Her söylenen söze kandık,
Bir gidiştir, gidiyoruz...

● Kendimizi bilmeliyiz,
Yaradana ermeliyiz,
Hepsin Can'a vermeliyiz,
Almak için vermek lâzım.

Turgut Güner (Nevşehir)

Dördüncü

Yol

Yazan: P. D. OUSPENSKY
Çeviren: Ali ERMAN

Bir an 'ben' dediğim zaman benim bir kısım konuşmaktadır, ve diğer bir an 'Ben' dediğim zaman çok farklı bir 'Ben' konuşmaktadır. Bizde bir 'Ben' bulunmadığını, fakat duygularımızla ve arzularımızla ilgili bir çok 'Ben' lerin bulunduğunu ve kontrol edici bir 'Ben' nin bulunmadığını bilmekteyiz... Bu 'Ben' ler daima değişmektedir. Biri diğerini bastırır, biri diğerinin yerini alır ve bütün bu mücadele bizim iç hayatımızı kaplar...

Kendimizde gördüğümüz 'Ben' ler bir kaç guruba bölünmüşlerdir. Bu guruplardan bazıları faydalıdır. İnsanın doğru çalışan bölümlerine aittir. Ve bazıları çok sun'üdür, ve gayri kâfi bilgi ve insanın kendisi hakkındaki muayyen hayali fikirleri dolayısıyla meydana gelmişlerdir. Kendi kendini tetkike başlamak için kendi kendini müşahede metodlarını incelemek gereklidir. Fakat bu da fonksiyonlarımızın divizyonlarının (bölümlerinin) muayyen bir anlayışı üzerine kurulmalıdır. Bizim bu bölümler hakkındaki alelade fikrimiz çok yanlışdır. Biz entellektüel ve emotionel (duygusal) fonksiyonlar arasındaki farkı bilirliz. Meselâ: Şeyler üzerinde konuştuğumuz zaman, onlar hakkında düşündüğümüz zaman, kıyaslama yaptığımız, izahlar icadettiğimiz

veye gerçek izahlar bulduğumuz zaman entellektüel çalışma yapmış oluruz. Halbuki sevgi, nefret, korku, şüphe vs. hissidir. Fakat pek sık olarak kendimiz kendimizi müşahede etmeye kalktığımız zaman entellektüel ve emotionel fonksiyonları birbirine karıştırırız. Gerçekten hissettiğimiz zaman buna düşünme ve düşündüğümüz zaman buna duygulanma deriz. Fakat tetkikat müddetince bunların birbirinden hangi yönden ayrıldıklarını öğreneceğiz. Meselâ: Sür'atlerde büyük bir fark vardır. Bunun hakkında daha ileride konuşacağız. Bundan başka alelade (mutad) hiç bir psikolojik sistemin ayırmadığı ve doğru bir şekilde anlamadığı iki fonksiyon vardır. İNSTINCTİVE = İNSİYAK ve hareket fonksiyonları... İnsiyakî fonksiyon organizmanın iç çalışmasıyla ilgilidir. Besinin sindirimi, kalbin çalışması, solunum... Bunlar insiyakî fonksiyonlardır... Aynı zamanda insiyakî fonksiyona mutad (ordinary) duygular da dahildir. Görme, işitme, koklama, tatma, dokunma, soğukluk ve sıcaklık duygusu böyle şeyler... Hepsi bu kadar... Daha dış hareketlerden sâdece basit reflexler insiyakî fonksiyona dahildir. Zira daha complique reflexler hareket fonksiyonuna girer. İnsiyakî fonksiyon ile hareket fonksiyonu birbirinden ayırmak çok kolaydır. İnsiyakî fonksiyona ait herhangi bir şeyi öğrenmemiz gerekli değildir. Bütün insiyakî fonksiyonları kullanabilecek kapasite ile doğmuşuzdur. Hareket fonksiyonlarını doğuştan gelme hiç bir şey olmadığından ve insiyakî hepsi doğuştan gelme olduğundan bu iki fonksiyon arasında büyük bir fark mevcuttur.

Bundan böyle kendi kendini müşahede de ilk önce dört fonksiyonu birbirinden ayırmak ve müşahede ettiğimiz her şeyi derhal şöyle «Bu entellektüel fonksiyon (zihni)» «emotionel fonksiyon (duygusal)» olur. Vesaire... diyerek tasnif etmek gereklidir.

Bu observationa (müşahedeye) bir müddet için devam ederseniz bazı garip şeylerin farkına varabilirsiniz. Meselâ: Müşahedede en zor hususun onu unutmamız olduğunu göreceksiniz. Müşahedeye başlarsanız duygularınız bazı düşüncelerle irtibat

kurar ve kendi kendini müşahedeyi unuttur-
sunuz. Tekrar bir müddet sonra, alelâde
hayatta aynı şekilde kullanılmayan yeni bir
fonksiyon olan bu müşahede etme ahtine
devam ederseniz diğer bir enteresan hu-
susu göreceksiniz: Genellikle kendi kendi-
nizi hatırladığınızı... Şayet her zaman ken-
dinizin farkında olabilseydiniz daima ve-
ya istediğiniz müddetçe müşahede etmeğe
muktedir olacaksınız. Fakat, kendi kendi-
nizi hatırlayamadığınızdan consantre (tek-
sif) olamazsınız. Ve bunun içindir ki, ira-
deniz olmadığını kabul etmek durumunda-
sınız. Şayet kendi kendinizi hatırlayabil-
seydiniz iradeniz olacaktı; istediğinizi ya-
pabilecektiniz. Fakat kendi kendinizi ha-
tırlayamıyorsunuz, kendi kendinizin farkın-
da olamıyorsunuz; bundan böyle de irane-
niz yoktur. Bazen kısa bir müddet için ira-
deniz olabilir, fakat bu başka bir şeye
kalbolur ve siz onu unutursunuz...

Durum, varlığın durumu, kendi kendi-
miz üzerinde çalışmaya başlamamız ge-
reklî durum budur. Fakat devam ederse-
niz, kısa zaman sonra aşağı yukarı ken-
diniz üzerinde çalışmanın en başından beri
kendinizde doğru olmayan muayyen şeyleri
düzeltmeniz gerektiği, tam yerlerinde bu-
lunmayan muayyen şeyleri tertiplemek ge-
rektiği neticesine ulaşacaksınız, sistemin
buna dair izahatı vardır.

Biz o şekilde yaratılmışızdır ki, dört
şuur hâli içinde yaşayabiliriz, fakat şim-
diki halimizden dolayı sadece ikisini kulla-
nabiliyoruz. Bir uykuda olduğumuz zaman-
ki hâlimiz, diğeri uyanıklık diye isimlen-
dirdiğimiz hal yani şimdiki durumumuzdur.
Konuşabildiğimiz, dinliyebildiğimiz, yaza-
bildiğimiz zaman... Fakat bu haller, için-
de bulunulması mümkün olabilen dört hal-
den sâdece ikisidir. Üçüncü şuur hali ga-
yet garip. Şayet bize üçüncü şuur hâlinin
ne olduğunu izah etseler bunun bizde bu-
lunduğunu zannetmeğe başlarız. Üçüncü
hâl benlik şuru olarak tesmiye edilebilir,
ve bir çok kimseye sorulduğu zaman derler
ki, «tabii ki şuurluyuz.» Gerçekten şuurlu
olmadığımız, sâdece potansiyel olarak şuur-
lu bulunduğumuz hususunun farkına var-
madan evvel yeterli bir zaman veya tekrar

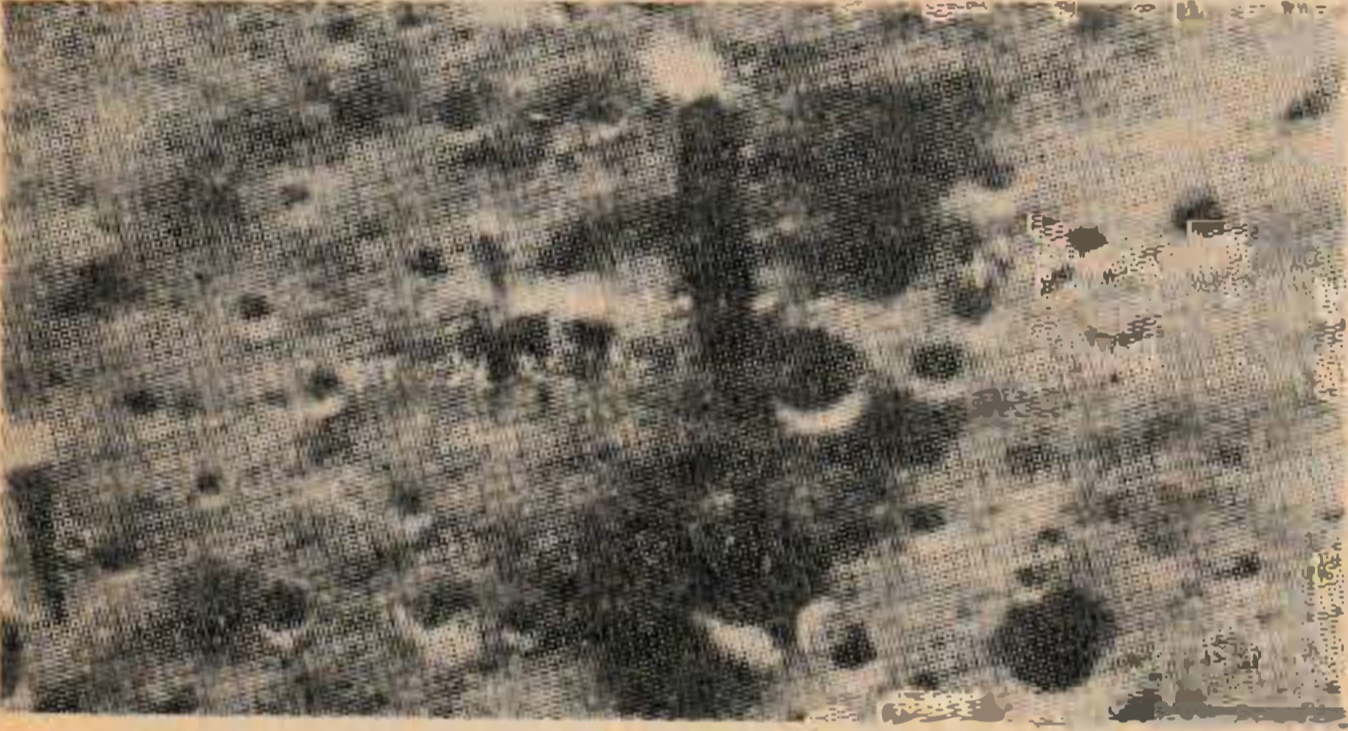
edilen ve sık olan kendi kendini müşahede
çabaları gereklidir. Bize sorulduğu zaman
deriz ki, «Evet şuurluyuz.» Ve o ân için öy-
leyizdir, fakat müteakiben hatırlamaya de-
vam etmeyiz ve şuurlu değilizdir. Bundan
böyle kendi kendini müşahede onayında
üçüncü şuur hâlinde olmadığımızın sadece
ikisi içersinde yaşadığımızın farkına varı-
rız. Sisteme göre uyku veya uyanıklık hali
içerisinde yaşarız ki buna izafi şuur denir...
**RELATIVE CONSSCIOUSNESS... OB-
JECTIVE CONSSCIOUSNESS** ismi verilen
dördüncü hâl, bizim için erişilmez. Zira bu
hâle **SELF CONSSCIOUSNESS - BENLİK
ŞUURU** yoluyla ulaşılabilir, yani, evvelâ
kendi kendiminin farkına varır hâle gele-
rek... Ancak bundan çok sonra objective
şuur haline erişmemiz mümkün olur...

Kendi kendini müşahede ile birlikte
«Ben buradayım» duygusunu muhafaza
ederek... - Başka bir şey olmaksınız - ken-
di kendinizin farkında olmaya çalışınız. İstisnasız olarak bütün batı psikolojisinin
gözden kaçırdığı husus budur. Bir çok kim-
se ona yaklaşmış olmakla beraber onun
önemini kavrayamamışlar ve insanın hâli
hazır durumunun değişebileceğini far-
ketmemişlerdir. Uzun zaman uğraştığı tak-
tirde insanın kendi kendisini hatırlayabile-
ceğini de...

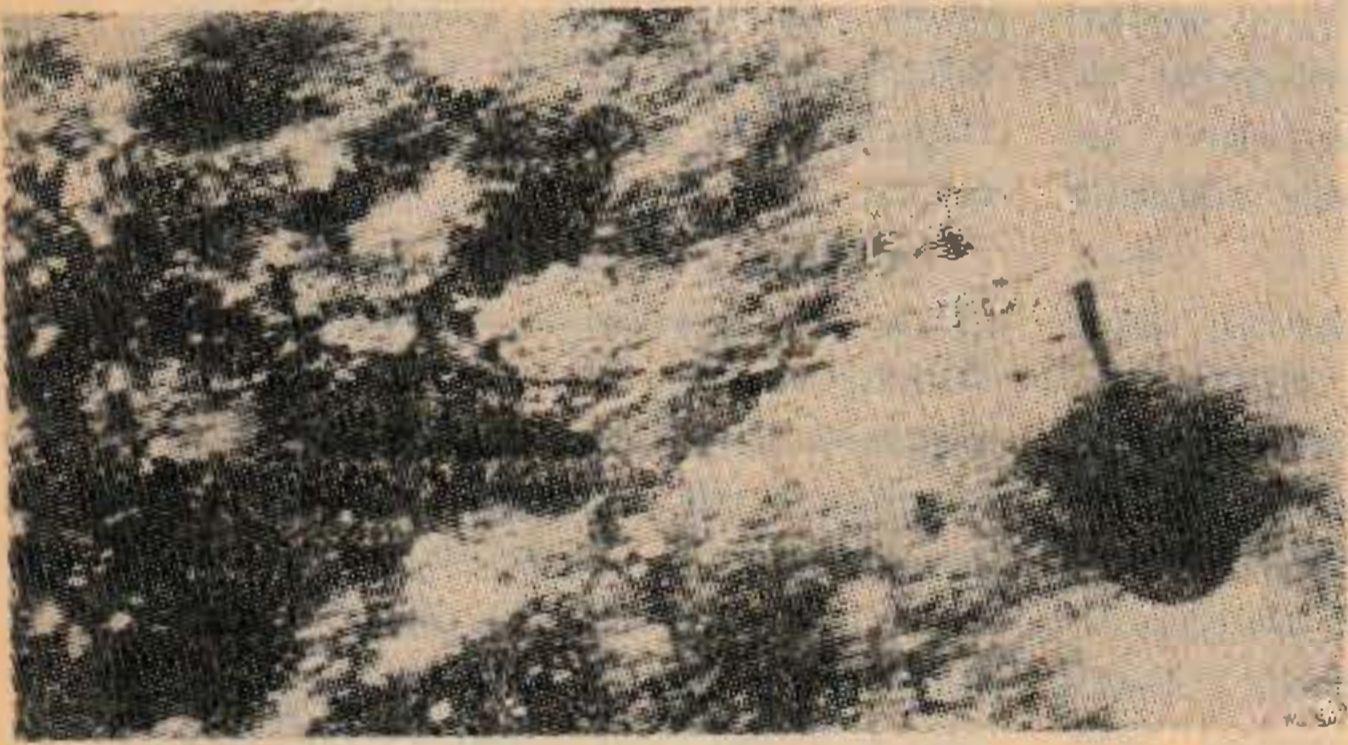
Bu, bir gün veya bir ay işi değildir, çok
uzun bir çalışmadır, engellerin nasıl kaldı-
rılacağına incelenmesidir. Çünkü, makine-
mizdeki bir çok yanlış fonksiyonlara bağlı
olarak; kendi kendimizi hatırlayamamakta
ve kendimizin şuurunda olamamaktayız.
Bütün bu fonksiyonlar düzeltilmeli, doğrusu
konmalıdır. Bu fonksiyonların çoğu düzeltil-
diği zaman kendi kendini hatırlama süreleri
daha uzayacaktır. Bunlar yeterli derecede
uzayınca iki yeni fonksiyon kazanacağız.

Üçüncü şuur durumu olan benlik şuur-
uyla birlikte hissi olduğu kadar akli de
olmasına rağmen «**YÜKSEK DUYGUSAL**»
denilen bir fonksiyon kazanırız. Bu sayede
sıradan seviyedekinin tersine, akli ile hissi
arasında hiç bir fark yoktur. Ve objective
şuur durumuna eriştiğimiz zaman **YÜK-
SEK MANTAL** denilen diğer bir fonksiyon
kazanırız. (Devam edecek)

Bazı Yapıların Resimleri

Kubbe binaların uzayan gölgeleri. Binalar parhyoriar

NEW YORK (T.H.A.)

Birleşik Amerikada yayınlanan «Argosy» dergisi nin son sayısında çıkan bir yazıda açıklandığına göre, Birleşik Amerika Ulusal Havaçılık ve Uzay Dairesi ile bunun Rusyadaki eşit örgütü, Ay'da akıllı varlıklar tarafından yapıldığı belirli olan anıtları gösteren fotoğraflara sahiptirler.

Bu fotoğraflar arasındaki tek fark, Rusyadaki fotoğraflar geniş çapta basıl-

makta ve yorumlar yapılmasına yol açmakta, buna karşılık Amerikadakiler

şimdilik dosyalanması kaydı ile saklanmaktadır,

Makalede, yüksek rütbeli bir NASA memurunun, «Evet, biz bu fotoğrafları biliyoruz ve anıtlar çok belirlidir, fakat bu fotoğraflar konusunda yorumlar yapılmamıştır» dediği belirtilmiştir.

Dergi, Birleşik Amerika tarafından uzaya gönderilmiş olan Lunar Orbiter 2 uzay aracı tarafından Ay'ın yüzeyinin 37 kilometre üzerinden alınmış olan ve uzun gölgeler meydana getiren 8 kuleyi gösteren fotoğraflar ile Rusyanın Luna-9 uzay aracı tarafından alınan iki fotoğrafı yayınlamıştır.

Dergi, Amerikalı bilim adamlarının, sütun şeklindeki kulelerin, en büyüklerinin 15 metre genişlikte ve 12 ile 25 metre yükseklikte olduklarını ifade ettiklerini yazmıştır. Rus bilim adamları ise bunların yüksekliklerinin yaklaşık olarak 46 metre olduğunu söylemektedirler.

Makalede, «New York Herald Tribune» gazetesinin eski bilim yazarı John O'Neill'in Ay'daki Buhanlar Denzinde köprüye benzer dev bir yapı ile yapının altında güneşin alçak bir açıdan görüldüğünü söyledi-

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın

Ruh ve Kâinat

ÖZETİ

Ön Söz

Ruh ve Kâinat mevzuunun incelenmesi ve izah edilmesi şüphesiz ki, uzun ve yorucu bir çalışmayı, dikkatli ve sabırlı bir araştırmayı, insan aklının ve sezgisinin yüksek melekelerinin saplantılardan tamamen uzak olarak ileri anlayış merhalelerine doğru yorulmak bilmez bir şevk ve heyecanla yöneltilmesini, neticelein sağlam ve çok yönlü bir mantıkla değerlendirilip tasnif edilmesini ve mümkün olduğu kadar çağımızın anlayışına uygun şekil ve sembollerle ifade edilebilmesini gerektirmektedir.

Biz bu yazı serimizde ifasına teşebbüs ettiğimiz, Ruh ve Kâinat bahisleri hakkında izahlarda bulunmak vazifesinde bu konuda daha önce çok önemli ve geniş araştırmalar neticesinde 1946 yılında yayınlanmış olan Cemiyetimizin kurucusu merhum Dr. Bedri Ruhselman'ın aynı adı taşıyan kıymetli eserinden de geniş ölçüde istifade edeceğiz. Oradan aldığımız kısımları size manada bir değişiklik olmaması endişesi ile bu gün kullanılmayan kelimeler ihtiva eden orijinal dili ile ve tırnak işareti içinde takdim edeceğiz. Bunun yanında aradan geçen yirmidört yıl zarfında, Cemiyetimizde yapılan çalışmalarla kazanabildiğimiz yeni anlayış tarzlarını, yeni tefsirleri ve yeni bilgileri de size nakletmeye çalışacağız.

«Ruh ve Kâinat» isimli kitaptan aldığımız, eski dille yazılmış metinler için, yayınladığımız her kısım ile ilgili kelimelerin bu günkü karşılıklarını yazımızın sonuna ilâve edeceğimiz bir sözlük parçasında vereceğiz. Bu usulle hem muhafazasını istediğimiz manânın bozulmaması ve hem de yeni nesillerin dilden gelen anlama zorluklarının giderilmesi temin edilmeye çalışılacaktır.

Kitapların değerlendirilmesinde ön sözlerin büyük önemi olduğuna inanmaktayım. Ele aldığımız mevzuda şimdiye kadar yazılmış kitapların en önemlisi olan «Ruh ve Kâinat» kitabının ön sözü ise görevini tam başarı ile yapmış bir metindir. Bu itibarla okuyucularımıza aynen takdiminde büyük faydalar olacaktır.

Atilla ULTAV

Giriş

«Bu kitap, aşağı yukarı yirmi beş seneden beri devam eden bir tetkik ve tefekkür mahsulüdür. Buradaki fikirlerden bazıları, şimdiye kadar belki hiç söylenmemiş, bir kısmı da pek az söylenmiş olabilir. Bu itibarla, ilk okuyucuların yadırgayabilecekleri bir sürü sözlerle karşılaşmaları muhtemeldir. Fakat, bilhassa derin bir murakabe ve tefekkür yolu ile vuku bulacak ikinei, üçüncü okunuşlarda, sayfaların çehresi tedricen manalanacak ve bu manalar, candan

bir dost, bir kardeş ruhumun teselli ve ümit verici ve yükseltici varlığını okuyuculara duyuracaktır.

Bu kitapta ele alınan mevzular ve mevzuları canlandıran fikirler, insan ruhunda derin duyguları uyandıracak âmilleri hazırlar. Bu duyguların tesiri altında vaki olacak her tefekkür, her murakaba, sahibini ezelden ebede doğru yayılan varlıklar diyarının sonsuz genişliklerinde yükseltir.

Bu eserin insanlar arasında eksik olan bir unsuru tamamlamaya yardım etmesi mümkündür. Acaba eksik olan bu unsur nedir?

Yalnız ete bağlı hırsların, türlü türlü tezahürleri içinde yayılan ve insanlıktan o nisbette uzaklaştıran saiklerin boyunduruğu altında insanların şuur-suzca sürüklenmeleri felâketini önleyecek müeyyideler nerededir? Bunlar, insanların bu güne kadar biricik felâh yolu zannettikleri, ne sadece riyazi ilimlerle, ne de kupkuru objektif tabiat bilgileriyle temin edilemedi ve edilemez.

Bu gün hangi yükseltici ve faydalı bir gaye uğrunda boğuştuğunu bilmeden o manalı şuurlu hiçbir insan varlığının ihtiyaçlarını duymadan birbirine saldıran ve saldırmak için yeni şeytani hamlelerine hazırlanmaya çalışan insan kütlelerinin bu muhteris hali yukarıki iddiaların en canlı ve yakın bir delildir.

Umumî bir görüşle hükmedilebilir ki, bu günün insan kendi hakiki varlığını ve kıymetlerini ve bunun neticesi olarak da insanlık vazife ve mes'uliyetlerini müdrik değildir. Onun gözlerini veya ruhunu bulandırıcı dumanlı bir hırs bürümüştür; ve bu hırsın da bütün kıymetleri para etrafında toplanmaktadır. Ruhun yüksek moral kıymetlerine gelince, bunların arka plânda kalması bu günün tabii icaplarından görülmektedir.

İşte bu kitap, ihmali bir felâket olan, bu moral kıymetleri, tebaruz ettirmeğe çalışacaktır. Fakat, bu bir başlangıçtır ve büyük eksikler, alevlenmiş ihtiraslar karşısında hiç şüphesiz çok noksan bir başlangıç!

Bu kitap, sonsuzluğu ifade eden fikirlerin ve duyguların bir mecmuasıdır. Orada işlenmeğe başlanan bütün yolların; bir sonsuzluğa, fakat ezeliyetle ebediyet arasında yayılan ve mütemadiyen yükselen badiselerin müşahede imkânlarını hazırlayıcı mesut bir nihayetsizliğe çıktığı görülecektir. Bu saadetin ilk hamledeki tezahürü, en büyük ıstırap kaynağı olan vicdan bağlarının çözülmeğe başlaması suretinde tecelli eder ve vicdan hürriyetinin olmadığı yerde saadet yoktur.

Bu kitaptaki fikir ve duyguları taşıyan bahisler bir takım kuru faraziyele-re dayanmış masaldan ibaret değildir; onlar, kâinatın sonsuz imkânlarını reddetmek gafletinden uzak bir kalple birleşmiş, geniş mânadaki müsbet bir ilim kafasının, her türlü tenkit sllâhlarını kullanarak araştırıp bulduğu yüksek realitelerden kuvvetini almaktadırlar. Bu realiteler, kısmen bilgi ve duygu aleminin diğer araştırmacıları, kısmen müellifin şahsi tecrübeleri ve en mühim olarak da kısmen üstadların tebliğleri ile temin edilmiştir.

Burada Üstadlar ve tebliğler sözü ile neyi kastedtiğimi izah etmeliyim:

Spirittist olanlar bilirler ki bu dünyadakilerle, dünya dışındaki âlemlerin (Avam tabiri ile öbür dünyanın) varlıkları arasında maddi, manevi birtakım münasebetler vardır. Bu münasebetlerin tetkikine kendilerini hazırlayamamış olanlar, onlardan tamamıyla bihaber bulurlar. Zira dikkatin dışında kalan her hadisenin şuur sahasma görmeyeceği tabiat kanunları muktezasındandır. Binaenaleyh dikkatini bu münasebetler üzerinde, muhtelif vasıtaları kullanarak top-

İnanmış olan herkes, onların gerek kendi ve gerek başkaları üzerindeki tesirlerini görmekte gecikmez ve bunların çok ciddi ve hatta en lüzumlu birer tetkik mevzuu olduklarına inanır. İşte biz de bu işe inanmış olanlardan biriyiz.

Dünya dışı âlemlerden gelen, sayısız ve çoğunu bilmediğimiz tesirlerin arasında, oralardaki varlıklardan çeşit çeşit şekillerle çeşit çeşit yollardan dünyamıza aksetmiş bazı sözler, fikirler ve intibalar da vardır. Bunlar ya objeler vasıtasıyla veyahut da içimizden doğma bir hads (intuition) halinde ve çok defa şahsî duygu ve düşüncelerimiz arasına karışmış bir halde şuur sahamızda tebellür eden tebliğlerdir. Her iki halde de dışardan gelen bu tebliğleri kendimizdekilerden ayırmak veya onların faydalı olanlarını zararlıları ile, iyilerini kötülerini ile karıştırmamak güç bir bilgi, bir ihtisas işidir. Burada iyice hazırlanmamış olanlar için birçok şaşırıcı hata hithalleri ve hatta düşüncelerin yanlış yollara bilmeden sevk edilmiş olması tehlikesi vardır.

Bir kitabın nasıl okunacağını okuyucularına izah etmek küstahlığında bulunmayacağım; ancak, evvelce de söylediğim gibi, burada bir sürü yabancı fikirlerle alışılmamış duyguların ifadeleri vardır. Lâlettayin bir kitap gibi okunacağı takdirde, bunlara nüfuz etmenin kolay olmayacağını biliyor ve bunun için de bazı noktaları hatırlatmak istiyorum. Bunların ihmal edilmesi, hakkımda haksız yere yanlış hükümler verilmesini intac edebilir. Bu da benim için büyük bir tahsisizlik olur.

Kitaptaki her bahis birbirine bağlıdır. Ve her bahis diğer bir bahsi tamamlar. Binaenaleyh bir bahsin herhangi bir şekilde ihmal edilmiş olması diğer bahislerde geçen fikirlerin anlaşılmasını güçleştirir. Hatta bazen de imkânsız kılar.

Demek ki bu kitapta söylenmiş olan şeylerin hakiki hüviyetlerini görmeyi isteyenlerin her fikir üzerinde ayrı ayrı durarak düşünmesi ve kitabı böylece birkaç defa okuması lâzımdır. Esasen bitaraf bir durumla yabancı bir fikri kendi kanaatleri ile tartıştıranadan red veya kabul edenlerin, tefekkür sahasındaki hiçbir eserden faydalanamayacağı bedihidir. Hülâsa, bu kitaptaki sözlerin içinde duygu ve fikirle yaşamak imkânını bulamayanların ve kitabı alelade bir roman gibi okumak niyetinde olanların, benim için hayırlı dualarda bulunacak okuyucu olamayacaklarından endişe ediyorum. Ben herhangi samimi bir okuyucunun takıldığı noktalar üzerinde büyük bir zevk ve saadete görüşmeğe hazırım. Bu kitapta metapsişik ve transandantal bir takım meselelerin kısa tetkik ve tahlili yapılmış ve bunlardan bir kısmı tasnife sokulmuş ve nihayet sırası geldikçe onlardan çıkan moral neticeler tebarüz ettirihmiştir. Fakat bütün bunlar şüphesiz noksanlar, ve her ciddi araştırmacı, bu inşaaı bitmek bilmeyen kâşaneyeye birkaç tuğya daha ilâve etmesi daima mümkündür.

Yukarıki sözlerden anlaşılıyor ki kitapta metapsişik neticeler ve hülâsalı fikirler verilmiştir. Bu fikirlere ait meselelerin araştırma yollarında bilinmesi zaruri olan teknik vasıtadan bahsedilmemiştir. Meselâ manyetizma, spiritizma nasıl yapılır, aktif veya pasif bir slije nasıl yetiştirilir veya yetişmiş olanlardan nasıl istifade edilir. Gibi meseleler bu kitabın konusu dışında kalmıştır. Fakat teknik mebahis üzerinde durmayışım, onların lüzumsuzluğunu düşündüğüm veya herhangi bir imkansızlık karşısında kaldığım için değildir. Bilakis bu yoldaki mütalâanın lüzumuna şiddetle kani oluşum, bu kitabın bütün seyrince görgü ve tecrübeye vermiş olduğum kıymet ve ehemmiyetin derecesinden anlaşılabilir.

Bahusus, spritizma veya manyetizma namı altında bilgisizce veya hususî, küçük menfaatler peşinde orada burada yapılan işlerin, düşünceler üzerinde husule getirebileceği zararları göz önüne getirince tecrübe usulleri ve şartları üzerinde durmağa daha büyük bir ehemmiyetle kıymet vermenin lüzumu artıyor.

Bütün bunlara rağmen teknik bahisler üzerinde durmağa bu kitabın müsaadesi olmadı. Zira bu bahisler, ayrı ayrı üzerinde durulması lâzım gelen ve her biri aşağı yukarı bu kitap kadar eserlere ihtiyaç gösteren meseleleri ihtiva eder. Bütün bunların tam verimli şekilde mütalâasını yapabilmek için, devlet yardımı ile desteklenecek akademik çalışmalara lüzum vardır. Eğer bu kitabın mütalâası insan hakkındaki geniş ve faydalı bilgileri hazırlamağa yarıyacak olan bütün bu metapsişik mebahisın lüzumuna okuyucuların arasındaki selâhiyetli zevatın da kâfi derecede kani olmalarını temin edebilirse ilim hayatımızda yeni ve muazzam bir adımın atılması hakkındaki rüyaların tahakkuk etmiş olur.

Bu kitabın, aynı mevzuda işlenmiş, şimdiye kadar intişar eden binlerce kitap arasında bir hususiyeti vardır. Zamanımıza kadar metapsişik bahisler üzerinde, spritizma ve animizma çalışmaları ile birçok ilmi neticeler toplanmış ve bunlardan da birçok nazariyeler ileri sürülmüştür. Fakat bütün bu hummalı çalışmalara rağmen hakikati araştıranlara, toplu ve emniyetli bir istikamet vermek mümkün olmamıştır. Celse zabıtları darmadağınaktır, tecrübelerden alınmış olan neticeler birbirini tutmaz bir halde görünmektedir, bu sahada çalışan ve kompetan olanların aralarında bir fikir ve duygu ahenksizliği sezilmektedir. Ve bütün bunlar bu işlerin emniyetini, ciddiyetini, ihlâl edici mahiyet almışlardır. Bunun sebebi nedir?

Evvelâ metapsişik araştırmacıları hemen hemen hepsi asırlardan beri akademilerde yerleşmiş olan «muayyen çalışma» itiyatlarını tatmin etmek gayretinden kendilerini kurtaramamışlardır. Bu tarzdaki çalışmalar sırasında her hükmün tecrübf isbatı beklenmiş, her fikrin objektif delilleri aranmış, her nazariyenin mutlak akademik ölçülere vurulması istenmiştir. Halbuki dünya ilminin yalnız bazı icaplarına uygun olan bu «akademik» çalışına usulleri diğer icaplarına uygun değildir. İşte maalesef tabii olarak resmî akademiklerin göremediği bu hakikati onlarla beraber birçok ciddi ve samimî metapsişikçiler de görememişler veya gördüklerini söylebilmek cesaretini gösterememişlerdir. Fakat tek taraflı ve kâinat ilmi karşısında noksan olan bir görüşe bağlı bu hareketler malûdur ve ruhun kainattaki kıymetlerini dünyamızda mümkün olan her vasıta ile araştırıp ortaya koymak yolunda gösterilen cehitleri kösteklemiştir. Bu halin tabii bir neticesi olarak büyük zekâların, yüksek dehalanın ve ilham sabiplerinin ortaya koyduğu büyük hakikatlerin çoğu ilmi bir kıymet kazanamamış ve itibardan düşmüş, bir kısmı ise bağısız ve ahenksiz bir şekilde darmadağınık yayılarak birtakım cılız ilim zümrelerini teşkil etmiştir.

Diğer bir kısım metapsişikçiler de kendi alemlerine dalmışlar, ilmi hareketlerin lüzum ve kıymetlerini anlamaz gibi görünerek sübjektif hayatları içinde kaybolmuşlardır.

Hâkikatte bu hareketlerin ikisi de ilmi değildir. İnsan hakkındaki bilgiye lâyıkı ile hizmet edememiştir.

Bütün bu kusurlar ya usulsüz, ilimsiz hiçbir hakikatin araştırılmayacağını takdir etmemiş olmaktan veyahut da usulün ve ilmin yalnız bir tek yolda klâsikleşme zaruretini kabul etmek ve ona inanmak gafletinden doğmuştur.

Biz çalışmamızda bilhassa bu noktaya dikkat ettik ve kâfi derecede ispat edilmiş hadiselerin isbatını bin defa daha tekrarlayacağız diye konuşulması, söylenmesi ve yapılması lâzım gelen diğer daha ehemmiyetli meselelerin müतालâasını ihmal etmemeğe çalıştık. Demek ki benim burada yaptığım iş, daha ziyade, şimdiye kadar elde edilmiş bulunan ve kavgalar, lüzumsuz münakaşalar içinde darmadağınık etrafa savrulmuş olan kıymetli ve faydalı bilgilerden mevzularımızı klâkadar eden kısımları kendi vardığımız realitelerle karşılaştırarak mümkün merteye derli toplu ve tasnifli, görgü ile tecrübeye müstenid bir ruh ve kâinat bilgisinin başlangıç yolunu araştırmaktan ve hırs ve madde gayyasında bunalmış ince ruhlu kardeşlerime bu hususta iptidai bir kurtuluş ümidi, yüksek hayatlardan akseden bir saadet duygusu vermeğe çalışmaktan ibarettir. Yalnız, burada kullandığım görgü ve tecrübe tabirinin mntad manâsından daha geniş tutulduğunu okuyucularım ilerde takdir edeceklerdir.

Demek ki benim burada yaptığım yenilik, bazı yeni düşüncelerin, duyguların ve telakkilerin bir araya gelmesinden doğmuştur; fakat bu yenilik esas itibariyle benden evvel gelmiş araştırmacılar ve bulucular tarafından bulunup ortaya çıkarılan ruh mebahisine ait kıymetli bilgilerin bir temadisi ve bazı noktalarda da onların izahı halindedir. Şu halde bu kitaptaki yazıların spiritüalist bir düşünce mahsulüdür ve bu bakımdan ortada hiç bir yenilik yoktur. Fakat bunlar, aynı zamanda bu günkü akademik ilmi ve onun neticelerini içine alan, fakat ona mahkûm olmayan ve bu yolda kendisine yeni menfezler bulan fikirlere tercüman olur; bu itibarla da klâsik tecrübi spiritüalizma ekolünün dışına taşmış bulunuruz. İşte bu düşüncelerle biz buna tecrübi klâsik spiritüalizma karşısında, tecrübi neo-spiritüalizma dedik. Bu ifademizde haklı olup olmadığımızı garp ve şarkın tecrübi spiritüalizma mahafilinde verilmiş olan bilgilerin mukayeseli bir surette müतालâası yapıldıktan sonra, onları bazı esaslı noktalarda tamamlayıcı ve izah edici bilgiyi etüdlerimiz arasında görececek olan okuyucularımız takdir edeceklerdir.

Demek ki bu kitap yeni unsurlarla gençleştirilmiş, genişletilmiş ve nihayet ruhun kâinatla olan münasebetleri bahsinde tatbikat sahasına sokulmuş, görgü ve tecrübe esaslarına dayanan klâsik spiritüalizma veya spiritistik bir okulun istihalesinin ifadesidir.

Burada en büyük bilgi unsurunu bize veren yardımcımız Üstad olmuştur. Kitabımızda tebligatı sık sık geçen bu zat dört buutlu âlemlere mensup bir varlıktır. Kendisiyle metapsişik yüksek bahisler üzerinde görüşebilmek saadetine, çok uzun ve senelerce süren cehitler ve araştırmalar sayesinde varabildik. Ondan birer kıymetli vecize halinde alınmış olduğumuz her tebliğ, bizim için bir kitap muhteviyatı kadar zenginliklerle dolu olmuştur. Ve işte bu kitap da netice itibariyle sayısı binlerceyi bulan o vecizelerden birkaçının velût tesirleri altında meydana gelmiştir.

Nihayet, sözümü bitirirken, sevgili okuyucularımın huzurunda, senelerden beri hakikat yolunda benimle beraber çalışan ve isimlerinin bahis mevzuu edilmemesi tevazununu gösteren diğer üç mesai arkadaşına selâm ve sevgilerimi bildirmek suretiyle şükran borcunu ödemek isterim.

Onlar, benim bu yorucu fakat zevkli çalışmalarında fikirlerimi ve kanaatlerimi canlandırmışlar ve bu eserin temelini benimle beraber atmışlardır.

BEDRİ RUHSELMAN

1946

BİRİNCİ KISIM

İNSAN

İnsanı anlamaya ve anlatmaya çalıştığımız zaman onun morfolojik ve fiziköşimik unsurları dikkate alınarak kolayca ifade edilebileceği sanılır. Fakat araştırmalar ilerledikçe, bu görüşün hatalı olduğu ve onun dış tarafları yanında, bütün ruhi ve hayati tezahürlerini tetkik etmenin zaruri olduğu kanaati hasıl olur.

İnsanın ilk hamlede iki büyük elemandan meydana geldiği görülür: Beden ve Ruhun tesirinde kalan çok ince ve seyyal maddelerle teşkil ettiği birlik.

Ölüm hadisesinden evvel, insanın duyu organlarımızla tanıyabildiğimiz bir varlığı vardır. Ölümden sonra bu varlık kaybolur. Bu fiziköşimik bir varlıktır. Kaba maddi bedendir. Ölüm hadisesiyle, ahengi, birliği ve hususiyetleri kaybolur ve bu maddeyi fiziköşimik kanunlar çerçevesi dahilinde devamlı ve periyodik istihâlelerine devam eder. Ancak, ölüm hadisesinden önceki hüviyetini ebediyen kaybeder.

«Modern metapsişik çalışmalar neticesinde anlaşılmıştır ki insanın bir de ölümden sonraki gösterileri vardır. Onun bu varlığı maddi varlığı kadar objektif ve reeldir.»

Bu varlık insanın ölümünden sonra yaşamakta devam eder. Onun şahsiyeti, normal alışılmış şartlarda duysal âlemimizin dışında kalır. Bizi bu gerçeği kabule götüren deliller, ölümden evvelki varlığımızı bize kabul ettiren deliller kadar kıymetlidir.

Aynı varlığın, hem gözümüzün önünde eriyip gitmesini, hem de bütün canlılığı ile yaşamakta devam etmesini kabule imkân yoktur. O halde bunların mahiyetleri itibariyle birbirlerinden farklı olması gerekir.

Acaba ölümden sonra yaşayan varlığın adı nedir?

Bu suale derhal Ruh'dur cevabını vermemiz doğru değildir. Çünkü, ölümden evvelki insan varlığı nasıl maddelerle ilgili bir tezahür ise ölümden sonraki varlığın da öylece maddelerle alâkadar bir tezahür olduğunu tecrübeler ve tetkikler bize öğretmiştir.

Ashrda ölümden önceki ve sonraki varlıklar arasında yapılan ayırımı zahiridir. Hakikate insanın bu ve ilerde bahsedilecek maddi varlıkları, kendisi değil, onun birer tesir vasıtasıdır. Beden hakkında durum böyledir.

Ruh ise bütün bu maddeler vasıtasıyla çeşitli gösterilerde bulunan bilinçli bir kuvvettir. Esası hakkında hiç birşey bilmediğimiz bu kuvvet için zaman ve mekân bahis konusu değildir. Tetkik edeceğimiz konular insanın devamlı olarak yükselen bu maddi varlıkları ve ruhun onlar vasıtasıyla meydana gelen gösterileri olacaktır.

İnsanın maddî varlığını teşkil eden muhtelif hallerdeki maddenin sonu yoktur. Âlemden âleme geçen insanın bu maddî varlıkları, ruhunun ebedî inkişafıyla sıkı bir surette ilgilidir. Ruh, tekâmülü yolundaki ihtiyaçlarına göre, muhtelif âlemlerde kullanılmak zaruretinde bulunduğu maddelerin, bağlı olduğu tabii kanunlar altında yaşamak zorundadır. Onun herhangi bir âlemde yaşayabilmesi o âlemin maddeleri ile ayarlanmış bir vasıtaya malik olmasına bağlıdır. Bu dünya hayatında beden şeklinde görülür.

İnsanın hakikî şahsiyeti, ruhla devamlı ilişki halinde bulunan maddî vasıtalar üzerinde meydana çıkar ve insanın dünyamızda ölümle sona eren varlığı, bu bilinçli kuvvetin maddî gösterilerinden ibarettir. Ölüm ise, bu gösterinin dünyamızdan kaybolup başka bir âlemde, başka maddeler vasıtasıyla devam etmeye başlaması halidir.

İNSAN HAKKINDAKİ BİLGİ

İnsan denilen anlaşılması güç varlığın, olağan ve olağanüstü faaliyetlerini özel usullerle inceledikçe onun henüz yeteri kadar tanınmadığı anlaşılır.

Bugünkü ilmi araştırma usulleri, insanı ancak beş duyu içinde tanımağa imkân verir. Onun dış âlemlerle olan ilişkileri de sinirsel ve kaslarla çalışan cihazlarının dar imkânları ile araştırılabilir. İnsan varlığı üzerinde böyle tek taraflı çalışıldıkça onun mukadderatına ait bilgileri almak hiç bir vakit mümkün olmaz.

Bugün büyük fazla bir hızla ilerleyen ve çoğalan, insan hakkındaki analitik bilgilerle, insanın tetkiki tamamlanmış olmaz. Bunun için aynı zamanda sentetik bir etüd de lâzımdır. İnsan varlığının morfolojik ve fizyolojik yönden incelenmesi sonucunda elde edilen dağınık bilgileri toplamak ve onun kıymetini, gitdikçe yükselen ve sonsuzlaşan maddî hallerin hususiyetlerini dikkate alarak takdir etmek faaliyeti üzerinde durulmuyor. Bu da madde hakkındaki bilginin henüz yetersiz bulunmasından doğmaktadır.

İnsan ilminin, muhtelif bahislerine ait tetkik usulleri bazan birbirine uyumsuzdur. Bu hal, ilim hayatındaki ve madde nevelerindeki sonsuzluğun çok tabii bir neticesidir. Bu hakikati kabul etmeyip, mahdut bir görüşte ısrar ederek ilmi monopolize etmek (tekelleştirmek) isteyenler maalesef pek çoktur. Resmî otoriteler ne derecede bulunursa bulunsun, bunların insan bilgisi hakkındaki sözleri, son ve mükemmel söz olmayacaktır. Bu hususun akademik çevrelerde anlaşılarmaması insan hakkındaki bilginin inkişafını yavaşlatıcı bir faktör olmaktadır.

İnsan bedeninin muhtelif kısımları arasında nasıl sıkı münasebetler varsa, bu bedeni dışında ruhun kullandığı diğer bütün maddî vasıtalar arasında da öyle sıkı münasebetler vardır.

İnsanı iki cepheden mütalâa etmek lâzımdır. Birincisi, duyular âlemimize dahil fizikoşimik maddeler, ikincisi de duyular âlemimize dahil olmayan maddeler vasıtasıyla olan tezahürler. Bunlar birbirine bağlı ve birbirini tamamlayıcıdır. Bu itibarla biz, birinci yolda yürüyen yoklukcu materyalizmayı ve ikinci yolda yürüyen saf spiritüalizmayı tek başlarına çalıştıkları müddetçe verimli görmüyoruz.

Bugün insanın maddî yönü hakkındaki tetkikler akademik ilimler sayesinde epeyce ilerlemiş olmakla beraber; insanın yüksek maddî âlemlerle olan ilişkileri hakkındaki bilgiler, maalesef inkişaf edememiştir.

İnsanların kanaatlerine karşı gelen her fikre itimatsızlık, hatta husumet

göstermeleri tabii bir eğilimdir. Fakat, insan hakkındaki bilginin şumulü geliş. ledikçe bu kötü temayül de ortadan kalkacaktır. Nitekim bugün insan varlığını, melekelerini ve kudretlerini, mümkün olan her yoldan araştırmak teşebbüsüne ciddi olarak girişmiş birçok âlimler bulunmaktadır.

Akademik ilim yollarında kullanılan usuller, beş duyunun bağladığı ölçü. llerden kıymetini alır. Halbuki insanın, bu ölçülerden hiç birisinin tatbik edile. medığı yüksek maddi tezahürleri vardır. Sevgiyi, kini, intikam hissini, korkuyu, irade ve imajinasyon melekelerini fizikoşimik ölçülerle tesbite imkân yoktur. Ayrıca bu tezahürler başkaları üzerinde istediğimiz zaman ve istediğimiz gibi de meydana getirilemez.

İNSAN BİLGİSİNİN ARAŞTIRILMASINDA YENİ USULLERE İHTİYAÇ VARDIR

İnsanın mümkün olduğu kadar mükemmel bir mütalaaasını yapabilmek için bu günkü laboratuvar vasıtalarından daha hassas ve hayati birtakım yeni usul ve vasitalara ihtiyaç vardır. Vücudumuzda birbirini destekleyen öyle karışık hadiseler geçiyor ki bunları yalnız fizikoşimik usullerle takdir ve izah etmeye imkân yoktur. Bozulan bir böbreğin, ciğerin, hatta bir beyin dokusunun vazife. si sağlam olan kısımlar telafi etmeğe uğraşıyor.

İlk nazarda fizikoşimik kanunlarla izahı mümkün görülen bu hadiselerin, üzerlerinde derinleştikçe hakiki illetleri daha esrarengiz bir hal alıyor. Esasen fizyolojide animist ve vitalistlerle fizikoşimistler arasındaki mücadelenin başlıca sebebi de elde bulunan vasıtaların, bu muammayı çözmeye kâfi gelmemesinden. dir.

Ruhun dünyamızda bazı özel usullerle sezdiğimiz yüksek maddeleri alâka. iandıran bir takım tezahürleri vardır. Bunlar mahiyetlerini henüz bilmediğimiz tabiat kanunları ile idare olunurlar. Tabiat kanunları yalnız fizik ve kimya ki. taplarında yazılmış olanlardan ibaret değildir. Elimizdeki vasıtalarla bütün bunları mütalâa etmemiz mümkün olamaz.

Meselâ genel çekim kanununun mahiyetini hangi âlim kat'i olarak izah edebilmiştir? Yapılan çalışmalar ancak çekim kuvvetinin eşya üzerindeki teza. hürlerini tetkik ve izah etmekten ileri gidememiştir. İnsanda öyle yüksek hayati tezahürler ve ondan daha yüksek öyle ruhi haller vardır ki, genel çekim bun. ların yanında çok kaba ve maddi kalır. Bu itibarla, insan bilgisini tamamli. yacak olan yüksek ruhi bahislerin etüdünü yaparken fizikoşimik konsepsiyonun üstüne çıkmış bulunmak lâzımdır. Bihassa akıl hastalıkları hekimliğinde bu yolda devrime büyük bir ihtiyaç vardır.

İlmi araştırma yollarında tabii olacağımız bazı şartlar ve bu şartlara uygun vasıtalar vardır. İlim yapacak insanın bunları bilmesi lâzımdır. İnsan ruhunun, yüksek seyyal maddeler üzerindeki tesirlerini tetkik ederken bu alâka kanunu. nun dışında kalamayız. Fakat buradaki alâka maddelerin yüksekliği derecesinde muğlak (karışık) ve incedir. Bu noktayı ihmal ederek, yalnız alışılmış labora. tuar usul ve vasıtaları ile bu bahse yanaşmak isteyen bazı âlimlerin muvaffa. kiyetsizliğini tabii görmek icap eder. İnsan varlığının yapısındaki sonsuz nevi. lerdeki maddelerden çok küçük bir kısım bu günkü kitaplarda görülebilmektedir. Aslında insan varlığı en kaba fizikoşimik maddelerden, bilemediğimiz en ince maddelere kadar uzanıp giden sayısız maddeler kompleksinden müteşekkildir. Bu kompleksin çözülmesi kolay ve hatta mümkün olmayacaktır. Morfolojik.

Resim: Culu İngiliz medyomu J. Weber'in ağzından çıkan ektoplâzmayı göstermektedir. Ektoplâzma bir tül örtü gibi yayılmış. Biraz sonra belirli bir şekil alacaktır.

gi helirtilmiş, bunun öteki astronomlar tarafından doğrulandığına işaret edilmiştir.

(Cumhuriyet - 11.7.1970)

TISSOT'UN TABLOSU

Tanınmış Fransız ressamlarından James Tissot'un resimde gördüğünüz tablosu geçen Mayıs ayı içinde Fransa'da satılan tablolar arasında en pahalıya satılan tablo olarak ilan edilmiş bulunmaktadır. (104 bin lira) Tablonun bir kopyesi Londra Ruhsal Bilimler Kolejinde bulunmaktadır. Bir ruhsal celsein hatırasını yansıtan tablonun

hikâyesini şöylece özetleyebiliriz :

Ressam James Tissot ruh bilim ile yakından ilgilenen bir sanatkardır ve bir çok ruh celsesinde hazır bulunmuştur. Bilhassa İngiltere'de yapılan materyalizasyon celselerine sık sık gelirdi. Bunlardan birinde medyomun sağında oturmuş celseyi izlemekteyken Tissot'un sol ilerisinde iki insan figürü belirmeye başladı. Kısa zaman sonra resmini gördüğünüz şekilde biri ekkek dilgeri kadın olmak üzere iki ruh materyalize olmuşlardı. Tissot, kadını derhal tanır: Mutlu sekiz yıl bir arada yaşadıkları ölmüş karısı Kathleen Irene'dir.

Her iki ruh da ellerinde tuttıkları ruhsal bir ışıkla etraflarını aydınlatmaktaydılar. Tissot, şimdi karşısında materyalize olmuş eski karısından kendisini öpmesini rica eder ve bayan Irene bu teklifi birkaç kere yerine getirir. Karısıyla birlikte materyalize olan varlık, medyomun rehber varlığıdır. Bu seanstan sonra çok duygulanan sanatkâr, gördüklerini olduğu gibi tablosuna aktarmak suretiyle bir şaheser yaratmıştır. (olay 1885'te geçer). (Psychic News'den)

HAYVANLAR DAHA HASSAS

Amerikalı doktorlardan Wm. C. Glenney, ruhsal şifa tesirlerine karşı hayvanların daha hassas olduklarını söylemektedir. Amerikan hayvan Hastanesi Derneğinin bir üyesi olan doktorun hanımı bayan Helen Glenney hayvanlar üzerinde yaptığı ruhsal şifa denemelerinde başarı kaydetmektedir. Hemşirelik mesleğinde uzun yılların da verdiği tecrübe ile bayan Glenney ile birlikte Pennsylvania'da Ardmore Hayvan Hastanesinde çalışmaktadır.

Klâsik veteriner tedavilerinde şifa bulamayan hayvanlar üzerinde çalışan bayan Glenney kendisine getirilen alt çenesi kırık, kuyruğunda felç olmuş bir kediyi 15 günde sıhhatine kavuşturabilmiştir.

Bundan başka 11 yaşında felçli bir köpekte 5 günlük bir tedaviden sonra normal

(Devanı sayfa 33'de)

Varlık : Elizabeth
Medyom : Beatrice
Tarih : Zurich, 5.kasım.1969

Ruh dostlarımdan

Yeni Çevreme Gitgide Alıştıyordum

Elizabeth : Hepinizi selamlarım, arkadaşlar. Adım Elizabeth. Sizlere nasıl bir spiritüalist olduğumu ve bu inancımın bana ahirete intikal ettiğimi zaman nasıl faydalı olduğunu anlatmak üzere gelmiş bulunmaktayım. Hayattayken Avusturya'da oturuyordum. Okul arkadaşlarımdan birisi hemen evlendikten sonra Afrika'ya gitmişti. Oldukça sofu olan annemiz beni ve üç kardeşimi tam bir katolik olarak yetiştirmişti. Babamız da dindar bir insandı. Fakat bilhassa annem, daima benim ikbarda bulunmamı isterdi. Kalbimden Tanrı'ya karşı tam bir yakınlık duyuyordum. Fakat annemin dogmatik sofuluğu nedense beni sıkıyordu.

Annemle babam vefat edinceye kadar evlenmedim. Kardeşlerimin hepsi evlenmişlerdi. Afrikaya giden arkadaşımın mektuplaşmalarımız devam ediyordu. Mektuplarında bana bulunduğu yerde bir komşu evinde bazı akşamlar yapılan acaip toplantıları anlatırdı. Bu toplantıda bulunanlardan biri medyomdu. Toplantılara gelenler, transa giren medyomun etrafında sıralanarak onu dinlerlermiş. Bu, o zamanlar bana hayret verici ve enteresan gelirdi. Arkadaşım hemen hemen her mektubunda, bu toplantılarda şahid olduklarını teferruatlı olarak anlatırdı. Sonunda ben de ikna oldum ve ona inandım. Bu medyom celsede bulunanlara bazen gelecekleri, bazan da o zamanki durumlarıyla ilgili olarak tavsiyelerde de bulunmaktaydı. Arkadaşımın yazdığına göre, herşey önceden söylendiği gibi cereyan etmekteydi. Bir seferinde arkadaşımın kayın valdesinin rahatsız olduğunu söylemişti. Hatta 3 - 4

gün içinde dünyayı terkedeceğini de bildirmişti. Bu kehanet tıpkı söylendiği gibi çıkmıştı. Hatta arkadaşımın, kayınvaldesinin hastalığından bile haberi yoktu. Bu şahsi tecrübesinden sonra arkadaşımın, ruhalemi ile konuşulabileceğine dair inancı daha da kuvvetlenmiş bulunuyordu. Bu konuyla ilgili olarak daha fazla bilgi edinmek istemişim. Arkadaşım da bana ölümden sonraki hayatla ilgili olarak öğrendiklerini uzun uzun mektuplarında anlatıyordu. Bundan başka bir medyom aracılığıyla ruhlarla görüşmenin mümkün olacağını ve buna ait tecrübeleri uzun uzun anlatıyordu. Böyle celselerde bulunan kişilerin tümünün Tanrı'ya inananlardan olması gerekliydi. Bütün bunlar beni düşünmeye sevketti: **Ölümden sonra hayat devam etmekteydi.** Arkadaşımın mektuplarında benim katolik inançlarıma uygun gelmeyen taraflar da vardı. Bunlardan anneme bahsettiğim zamanlarda, arkadaşımın yazdıklarının şeytani şeyler olduğunu söyler ve onunla mektuplaşmaktan beni men'ederdi. Fakat bu arkadaşımı çok iyi tanıyordum. Kendisine güvenilir, samimi, iyi bir ruha sahiboldüğundan emin bulunuyordum. Onun şeytani işlerle uğraşmasına imkân olamazdı. Keza annemin o dar kafasına başka birşey girmeyeceğini de anlamıştım. Bu benim için yeni sayılan bilgileri üzerinde düşünmeye devam ettim. Yeni edindiğim bilgileri annemle ve kendimle karşılaştırıyordum. Öğrendim ki, bir insan ahirette geçireceği hayatı dünyada bedenli haldeyken hazırlamaktadır.

Sonra Afrika'daki arkadaşımın kocasının hastalanarak öldüğünü haber aldım.

Arkadaşım tek başına Afrika'dan döndü. Çocuğu da yoktu. İlk buluşmamızda bana, kocasını çok özlemiş olmasına rağmen, gerçekten özlemediğini söylemişti. Onun öte alemde mutlu olduğunu biliyordu. Çünkü iyi bir adammış. Arkadaşım bu yüzden korkulacak birşey olmadığını hissediyordu. Herzaman kocası için dua eder ve onunla irtibat kurmayı denerdi. Bizimkinden uzak olmayan bir eve yerleşmişti ve buluşuyorduk. Ben ona gitmeye mecburdum, zira annem bu arkadaşımı kendi evinde görmek istemiyordu. Onlara ise beni gayet iyi karşılaşırlar ve belirli akşamlarda bir mum yakarak beraberce dua ederdik. İlk olarak kocası için dua etmiştik sonrada onun Afrika'da öğrendiği şekilde çalışmalara başladık. Fakat medyomumuz yoktu. Basit olarak dua ediyor ve Yeni Ahit üzerinde çalışıyorduk. Ve orada bizim ruhsal aleme ait bilgilerimizle ilgili olarak birçok pasaja rastlamıştık.

Sonra annemle - babam hastalandılar. Önce babam, sonra da annem vefat etti. Bu şekilde onların dini baskılarından kurtulmuşum. Bu aramızdan ayrılanlar için dua etmeye arkadaşınla birlikte devam ettik. Aramızda mükemmel bir bağ vardı. Fakat zaman zaman kendileri için dua ettiklerimizi sanki oda içinde yanımızda hissediyorduk. **Bedenli hayatımızdan sonra bir ruhsal hayatın mevcudiyetini, bu dünya hayatının geçiciliğini bütün güçlüklerin birgün sona ereceğini bilmekten huzur içinde bulunuyorduk.**

Bu durumumuzdan kimselere bahsetmemiştik. Etrafımızdakiler ne görüşte insanlar olduklarını biliyor ve rahatsız etmek istemiyorduk. İkimiz arasında güzel bir sırda bu. Bazıları, olaylar karşısındaki sakin tutumumuzu seziyordu. Biliyorduk ki bütün bu zorlukların hepsi aslında geçici şeylerdi. Öte alem hakkındaki bilgimiz içimizi huzurla dolduruyordu ve ruhsal değerleri kazanmak için adeta sabırsızlık içindeydik. O zamanlar insanlar çok fakir, hastalıktan kırılır vaziyette idiler ve başkalarına yardım etmek için elimize bol bol fırsat geçmekteydi. Elimizden geleni esirgememeye çalışıyorduk. Bizim de durumla

rumuzun çok iyi olmamasına rağmen mutluyduk.

Evet dostlarım, şimdi sizin içinde yaşadığınız şartlar bizim yaşadıklarımızla karşılaştırılırsa, cennet sayılır. Fakat bu geçici bir cennet tabii. Bütün düşünce ve icraatınız da ona adanmamalıdır. Birgün onu geride bırakmak zorunda kalarak daha yüksek bilgiler peşinde bulunmuş olduğunuzdan dolayı nâdim olursunuz.

Biraz da sizlere ruh alemine irtikâlinle ilgili olarak bazı şeyler anlatmak istiyorum. Kendime geldiğim zaman güzel ruhani-varlıklar beni selâmladılar. Onları hiç tanımıyor olmama rağmen, sanki hiç biri bana yabancı değildi. **Bedenli haldeyken burası hakkında düşündüğüm bütün güzellikler içerisinde bulunmaktayım.** Tamamen kendime gelmeden önce annemle babamı gördüm. Diğer akrabalardan da yanıma gelenler olmuştu. Kendime gelişim, şimdi bulunduğum seviyenin biraz altında oldu. Ailem beni orada beklemekteydi. (Şimdi bulunduğu yerden daha aşağılarda.) Babam biraz konuştu ve çok geçmeden uzaklaştı. Fakat annem benden yardım talep ediyordu hatta kendisini dünyada iken niçin iyice ikna etmemişim diye beni azarladı bile...

«Anneciğim, o zaman sizi ikna etmek adeta imkânsızdı.» diye cevap verdim ona. Fakat o hâlâ beni dinlemiyor, ruhani elbisemin sağı solunu asılıp duruyordu... Yanımda bulunan rehber varlık annemi teskin etmeye çalıştı. Sonra bize sıhhat - kazandırıcı birşey ikram etti. Kendimizi daha iyi hissettik. O zaman kendimi kuvvetli, mutlu, daha açık düşünceli ve bedenimi tamamen terketmiş hissettim. Merakla etrafıma baktım. **Annem hâlâ bana bağırpçağırıyordu.** Yanımdaki rehber ona tekrar durumunu izaha çalıştığı zaman memnun olmuşum. Annem hiç olmazsa bundan sonra benim kendisinin yanında bulunmamı istediği zaman rehber varlık şöyle cevap vermişti: «Hayır, o sizinle birlikte bulunmaz, bizim yanımızda kalacaktır. Sizin öğrenmeniz gereken çok şeyiniz var. Fakat zaman zaman kızınızın sizi siyaretine mü

(Devamı sayfa 32'de)

Ektoplâzmik Tezahürata

İtirazlar ve Cevaplar

Ektoplazma bazı medyumların vücutlarından, trans esnasında, çıkan, organik tabiatta şekilsiz, buhar gibilikten kas katılığına varan sertlikte, türlü şekillere giren bâzan da tam teşekküllü bir insan hâlini alan (buna fantom adı verilir.) bir maddedir. Seanslarda ortaya çıkan fantomun ağırlığı tartılınca, bunun medyumun sıktindeki eksilme kadar olduğu görülmüştür. Ektoplazma, tezahürat sona erince, medyumun vücuduna geri dönmektedir.

Ektoplazmik tezâhüratı, akıl hastalıkları ile karıştıran bazı psikiyatlara en güzel cevabı, önce Prof. Richet vermiştir. Richet, fantomun solunumu ile kireç suyunu bulandırdığını, dolayısıyla fantomun teneffüs ettiğini isbat etmiştir. Aynı tecrübe Nörolog profesör Willy Gerloff tarafından Medyum Einer Nielsen'le tekrar edilmiştir. Prof. Gerloff, yaptığı tecrübelerinde hâsıl olan fantomların fotoğraflarını çekmiş ve bunları 1958 senesinde neşrettiği kitabında yayınlamıştır. (Gerloff, Hans - Die Phantome Von Kopenhagen, Verlag Welt und Wissen Büdingen - Getten bach 1958). Bu kitaptaki şahane fantom fotoğrafları, akıl hastalıkları ile bu tezahüratı karıştıran bazı psikiyatlara verilebilecek en iyi cevabı teşkil etmektedir. Meselâ, bu resimlerin birinde, direkt yazı tecrübesi görülmektedir. Masaya konan bir kalemin, kendi kendine dikilerek kâğıt üzerinde yazı yazması demek olan bu fenomenin, aslında resimde tül gibi görünen ektoplâzma-sâyesinde hâsıl olduğu açıkça bellidir. Bu tecrübeler, kapalı ve kilitli kutulara konan kalemlerle de yapılmış ve başarı, kaydedilmiştir. Ektoplazma, katı cisimlerden de geçmektedir. Araştırmacı Gabriel Delanne, kitabında, Ektoplâzmik tezâhüratın en mühim delillerinden birinin

parafin mulâjları olduğunu yazmaktadır. 1897 temmuzunda, Medyumun uzağına konan bir alçı üzerinde böyle kabartmalar hâsıl olmuştur. Başka bir tecrübeye de odaya konan parafin kütlesi, birbirine kavuşmuş iki el hâline gelmiştir. Bu mulâjın çocuk eli kadar olduğu görülmüştür. Normal olarak, (celse zaptını imzalayan profesörler ve polis mütehassıslarının da zikrettikleri gibi) böyle bir mulâjın hazırlanması imkânsızdır. Levitasyon yâni medyumun, hazır bulunanların veya eşyaların havalanması da, medyumlardan çıkan ektoplazma tarafından yapılmaktadır. Parafizik tezâhürat gösteren medyomlarla yapılan seanslarda tam teşekküllü bir fantomun meydana gelmesi ve bunun fotoğrafının çekilmesi, halüsinasyon ihtimalini; ölçü âletlerinin kullanılması da, illizyonu bertaraf etmektedir. Tezâhürat o kadar açıktır ki, bu bazı psikologların gayret sarfettikleri gibi: ne şiddetli arzuların dışa aksettirilmesi (projeksiyon) ile, ne muhite alt sübjektif faktörlerin her zamandakinden başka bir tarzda birleştirilmelerinden ileri gelen, müsbet, sonradan meydana gelen imajlar (after imaj)'la açıklanır. (Herhangibir ışık kısa bir süre retina üzerine düşürülürse, tenbihin ortadan kaldırılması ile birlikte, tepki de aynı anda ortadan kalkmaz, tenbih kaybolmasını müteakip tepki bir süre devam eder. Bu olaya müteakip hayal adı verilir. Bunlar pozitif ve negatif olabilir. Pozitif müteakip hayal tenbihle eşdeğerlidir. Son derece parlak gruba bakılırsa Güneşin etrafında aynı renkle küçük Güneşler görürler. Dağdaki çobanlar, Güneşe bakarak hâsıl olan küçük Güneşler (müteakip hayal) yolu ile kaybolan koyunlarını bulurlar.)

Fantomik tezâhüratın bununla da izah

edilemeyeceği ortadadır. Fantom ne de, görülen cismin hayâlinin zihinde canlandırabilme kabiliyeti olan Eidetik imajla izah edilebilir. Fantom, bu izahların hepsine ve bu izahlarla, geçinmeye çalışan bâzı psikologlara meydan okuyan çok büyük bir tezâhürattır. Meşhur Prof. Lombroso diyor ki: «1882'de Cenova'da Eusapia adlı medyoma, aydınlıkta bir hokkayı havaya kaldırmasını ricâ edince «Bunlar çocuk oyuncuğudur. Ben sana ölmüş anneni göstereceğim.» Az sonra kırmızı camlı bir lâmbanın yarı karanlığında, müphem bir insan sülüetinin perdeden çıktığını gördüm. Tıpkı Anneciğim gibi ufak tefekti. Bana «Cesar, fio-mio» dedi Bu hitap beni hayrete düşürdü. Zira Annem bana sağlığında da böyle mahalli İtalyan şivesile «dostum» diye hitap ederdi.»

Akıl hastalıklarında görülen halüsinasyonun aslında, «olmayan şeylerin görülmesi» olmayıp, bunun çok ince bir ektooplazmik tezâhürat olduğu görülmüştür. (O Stuructur = "O yapı" Adlı eserinde bir İngiliz Astronomi profesörü, İnfra ruj ışını ile hastaların gösterdiği yerin fotoğrafini çekerek, fotoğrafta hastayı rahatsız eden fantomun şeklinin belirlediğini isbat edildiğini yazmaktadır.) Psikiyatr, hastaya hitaben «burada hiçbirşey yok» diyeceğine, ince bir teknikle, hastanın gösterdiği kısmın resmini çekip, bu fotoğrafa bakarak teşhisini koymasına gerekmektedir. Meselâ bu fotoğrafı hasta tanıyor mu...? gibi.

Fantomik tezâhüratı, Prof. Richet gibi, dedublüman ile karıştırmamak lâzımdır. (Dedublüman kelimesi, psikiyatrideki dedublüman personalite'den farklıdır. Bu durum obsesyon sebebi ile, şahsiyetin ikiye ayrılması olduğu halde, burada bahsedilen Dedublüman'da vücut ikiye ayrılmakta ve ikileşen vücudun fotoğrafı çekilmektedir.)

Ektooplazmik fantomu halka malolmuş vampirle, hortlakla, deccal'le karıştırmak yanlış bir bilgidir doğar. Bunların tümü iptidai bir tasavvur ve tahahhülün hadiseleri tahrifi ile meydana gelmiş kavramlar-

dır. Onlardaki gerçekliğin ortaya çıkması için delil ve bilgi gerekir.

Şimdi asıl soruyu soralım: Şu halde Fantom nedir.? «Fantom yoktur. Çekilen resimler fotomontajdır.» düşüncesi ile işe başlayan ilim adamları (Sir W. Crookes bunlardandır.) Fantomun mevcut olduğunu bildirince, materyalistlerin iddiaları artık tamamen çürümüştür. Bugün materyalistler, ara sıra fantom celsesi diye yapılan hileli hazırlıkları misal göstermektedirler. Böylelerine, parada bile kalpazanların olduğunu, fakat bunların hakiki para'nın değerini düşürmediğini hatırlatmakla iktifa ediyoruz. Materyalistlerin iddiaları, artık çürümüştür. Fakat, bu seferde ortaya, para psikologlar çıkmıştır. Materyalistler bilgisiz idiler. Fakat parapsikologlar çok bilgilidirler. Materyalistler inkârcı idiler, aksine para psikologlar bütün tezâhüratları kabul ederler. Fakat para psikologlar bu fantomik tezâhüratı, spiritüalistler gibi ruh'a bağlamazlar Aralarındaki esas fark buradadır. Para Psikologlar fantomik tezâhüratın izahında şöyle demektedirler: «Bütün bu tezâhürler medyomun şuuraltı tasavvurlarını üç boyutlu maddi görünüşler hâline koyabilmesinin sonucudur. Olay, ideoplastik fenomenlerden başka birşeye delâlet etmez. Fizik seanslarda tam teşekküllü, insan görüşündeki fantomların yanı sıra, el, kol, çehre... gibi muhtelif uzuvların ve hayvanların da meydana gelişi enteresandır. Üç boyutlu mücessem fantomlardan başka bâzan 2 boyutlu denebilecek bir görünüşte tezâhürlerin ortaya çıkışı, hele bunların ender de olsa, yaşayan kimseleri de temsil edebilmeleri, ispirit izahının yâni, bu tezâhürlerin, öbür âlemdeki ruhların eseri olduğu teorisinin aleyhinedir. Fakat bu sahadaki araştırmalar asla boş ve yanıltıcı değildir. Üstelik insanlığa yeni ufuklar açacak, hattâ onlara hastalık tedavisinde hudsuz imkânlar bahşedecektir.»

Buna karşılık spiritüalistler de bu tezâhürlerin her zaman öbür âleme ve ruh'a bağlanamayacağını, bunların insan kabiliyetin dahilinde tezâhürler olduğunu; an-

(Devamı sayfa 33'de)

TOPLUM VE DOĞRULUK

Yazan : Ertan KURA

İKİNCİ KISIM

Şimdi bu düşüncelerin ışığında; doğruların, eğrilerden daha mutlu olup olmadıklarını ve nasıl yaşanması gerektiğini inceleyelim.

1 — Toplumda, her insanın kendine özgü, yeteneklerine uygun, yapması gerekli olan bir işi, görevi olmalıdır. Yani her insana, gerekli olanı, yararlı olanı, yapacağı işi vermek gerekir.

2 — Toplum bir organizmadır. Organizmanın iyi ve verimli bir şekilde çalışabilmesi; organizmayı meydana getiren insanların, kendilerine düşen görevi, en iyi şekilde, doğrulukla yapmaları ile gerçekleşir.

3 — Bu durumda toplumun, bir bütün olarak ilerleyişi ve inatlılığı sağlanır.

4 — Örneğin; insan bedenini alalım. Göz görmek, kulak işitmek, ayaklar yürümek içindir. Gözün yaptığı işi, kulak; kulağın yaptığı işi, göz yapamaz. Bundan ne gibi bir anlam çıkar.

5 — Mükemmel bir organizma olan bedende, her organın, tek tek görevi vardır. Bu tek tek görevlerin dengesi ve çalışması, organizmanın yaşamasını sağlar.

6 — Organların yerlerini değiştirelim. Kolun yerine bacak, bacağın yerine burun, kalbin yerine dişleri koyarsak, organizma tümüyle bozulur ve çalışmaz.

7 — Toplum da böyledir. Görevlere, uygun yetenek ve bilgide bireyler getirilmezse, toplumdaki işlerin mekanizması, karışır ve ters işlemeye başlar.

8 — Öyle ise;

Her insanın, yalnız kendi görebileceği, kendine özgü olan, kendinin en iyi yapabileceği bir görevde çalışması gereklidir.

9 — Kendine özgü işi yapan insanın, o işte bir üstünlüğü olmalıdır. Yani o işi, iyi

yapmalıdır. Kendine özgü olan, bu işi, doğrulukla ve verimli bir şekilde uygulamalıdır.

10 — Eğer bunu yapmaz ise; o işin başarısı, verimliliği azalır ve iş dengesi bozulur.

11 — Demek oluyor ki; her insan toplum içinde görevini, doğru ve başarılı bir şekilde yapmalı, yapıcı ve üstün olmalıdır.

12 — Fakat hemen belirtelim ki; bu yapıcı ve adaletli çalışma, ancak ADALETİ amaç bilen, toplumlarda kurulur. Böylesine bir toplumda, bireyler yeteneklerine uygun işlerde ve emeklerinin yarattığı ürünlerin, maddî ve manevî karşılıklarını, adaletli bir gelir dağıtımını içinde olarak, verimli ve doğru olarak çalışabileceklerdir.

13 — Şimdi insan hayatında, adaletin kurulabilmesinde çok önemli bir temel olan, AKIL ve DÜŞÜNCEYİ ele alalım.

14 — AKLIN, başka hiçbir şeyin yapamayacağı, tümüyle kendine özgü bir işi vardır.

15 — Düşünmek, araştırmak, yorumlamak, eleştirmek, analiz ve sentez yapmak, yönetmek gibi işler, aklın kendisine özgü olan işleridir.

16 — Öyle ise: yaşamak yani yaşama-yaya yöntem vermek aklın görevidir.

17 — Akli kullanabilmenin iyi ve kötü yöntemleri vardır.

18 — Akli, vicdanlı düşüncelerin doğruluğunda veya vicdansız düşüncelerin yanlışlığında kullanabiliriz.

19 — Doğru ve vicdanlı düşünceler, akli başarıya götürür. Ona yaratıcılık verir.

20 — Kısacası doğru düşünce; doğru yöntem, doğru eylem içinde doğru olarak yaşayabilmeyi meydana getirir.

21 — Akıl, kendine özgü değerde ise; yönetimi ve yöntemi de iyi olacağı için, doğru düşüncede insan, adaletli ve yararlı yaşar, bundan mutluluk duyar.

22 — Fakat bunun tersi olunca yani kötü düşüncelerin yönteminde akıl, insanı kötü eylemlere, sonuçlara, yıkıcılığa ve mutsuzluğa götürür.

23 — Öyle ise; doğru düşünen insan vicdanlı, vicdanlı insan da doğru olacağına göre, doğru düşünce adaleti, adalet de mutluluğu yaratacaktır.

24 — Şu halde; Eğrilik hiç bir zaman doğruluktan, daha iyi ve güçlü olamaz.

PLĀTON'un dediği gibi «DOĞRULUK, EĞRİLERDEN DAHA ÜSTÜNDÜR.»

SONUÇLAR VE SONUÇLARIN ÜZERİNDE DÜŞÜNCELER :

1 — Bir toplumu yöneten, yönetici kâro, doğru düşünce yönteminden yoksun ise, toplumun iyiliğini sağlayamaz.

2 — Çünkü toplumun iyiliğini sağlayacak olan ADALETTİR. Bu da AKLIN, VİCDANIN, öz bilgide birleşerek doğru düşüncüyü meydana getirmesiyle gerçekleşir.

3 — Toplum var eden bireylerin, doğruluklarıdır ki, toplumun iyiliğini yaratacaktır.

4 — Böylesine bir toplumda, tek tek bireyler, doğru düşüncenin yönteminde yaşayacakları için, toplumun iyiliği, vicdanlarda yükselecektir.

5 — Herkes kendine özgü işi, doğru olarak yapacaktır. Doğru olan, kendi işini, en iyi yapan, en yararlı şekilde kullanan insan olacaktır. Böylece toplumun iyiliği, doğruluğu ve mutluluğu meydana gelecektir.

6 — ÇÜNKÜ;

Doğru insan, kendisine saygısı olan insandır. Bu saygıda derin bir sorumluluk vardır.

7 — Bu sorumluluğun temelinde ise ADALET DUYGUSU ve buna dayanan İNSAN ve VAZİFE sevgisi yer alır.

8 — Yaşamak aklın yönteminde, doğruluklar içinde, vicdanlı hareket edebilmenin onurunda, insanın kendi kişiliğini yaratabilmesidir.

9 — Yaratmak; kişiliğin adalet, doğru-

luk örneklerinde, hayatlar boyunca ilerleyişidir.

10 — O yükseliş ki; insanlığın adaleti, mutluluğu ve sevgi dolu dünyası olacaktır.

11 — Yaşamak; doğruluklar temelinde, kötülüklerle karşı direnebilmektir.

12 — Tüm kötülükler içinde iyi olabilmenin, sonsuz kudretini ve sevincini duyabilmektir.

13 — Yaşamak; iyilikler için sabırlı olabilmektir.

14 — Sabır; yaşama savaşında, aklın bilginin, vicdanın ışığında, zorluklara ve kötülüklerle karşı iyiliğin, doğruluğun, adaletin zaferidir.

15 — İşte bu zaferlerdir ki; insanlığın unutulmaz örneklerini yaratmıştır. Adalet için, doğruluk için ölen insanların, insanlığa armağan ettikleri, mutluluklardır bunlar.

16 — Yaşamak bir oluşturdur.

17 — İnsanın, değerlerini bulabilmesi için; insan olmanın değerini kendi vicdan sorumluluğunda ve insanlığın sorumluluğunda yaşayabilmesi gerekir.

18 — İnsanın, kendisine karşı duyduğu, sevgi ve saygının dışında, insanlığa karşı duyduğu sevgi ve saygının üstündeki, sevgi, saygı ve sorumluluktur ki, vicdanın özünü yaratır. İŞTE BU ÖZDE YARADILIŞIN ANLAMI ve ADALETİ vardır :

19 — Doğru olmanın değeri, yaşamının anlamıdır, bilgisidir.

20 — Eğer doğru olmada, AKIL BİR IŞIK İSE, VİCDAN BU IŞIĞIN REHBERİDİR.

21 — İnsanların tek tek doğrulukları, toplulukların doğruluğunu toplulukların doğruluğunda, insanlığın adaletini yaratacaktır.

22 — Bu nedenle, bir insanın doğruluğu, kendisine bağlı veya çevresinde bulunan insanların kişiliklerine etki edecektir.

23 — Böylece bir insan, kendi davranışlarını düzeltmekle ve vicdanlı yaşamakla, başkalarının iyi olabilmesinde, örneklik etmiş olacaktır.

24 — Doğru ve açık olan insan, kor-

(Devamı sayfa 31'de)

Â K İ B E T İ M İ Z

YILDIZLARDA YAZILI MI?

★ Dr. W. Schweisheimer Amerika ★

İngiliz doktorlarını şaşırtan bir hastalığa tutulan St. Andrews başpiskoposu, 1521 de, meşhur İtalyan doktoru ve astrologu Geronimo Cardano'ya İngiltere'ye çağırılmıştı. Din adamının zayıflığını (horoskop) kuran Cardano'nun hastasını iyileştirdiği, fakat «Seni hastalıktan kurtardım, lakin âkibetini değiştiremediğim gibi, seni asılmaktan da kurtaramam» dediği rivayet edilmektedir. Hakikaten 18 sene sonra, başpiskopos, İskoçya Kraliçesi Mary Stuart'ın emriyle asılmıştır!

Bu hâdise, astrolojinin altın çağı olan 16. asırda vuku bulmuştu. Astroloji, manevi bir desteğe muhtaç olan insanlar tarafından binlerce seneden beri tamamiyle unutulmamıştır. Doğuda doğmuş; Kaide, Babil, Hindistan, Mısır, Çin, Yunanistan ve Roma'da gelişmiş ve hıristiyanlığın kuvvetlenmesi neticesinde bir ara gözden düşmüştü.

Asırlarca uyukladıktan sonra 9. ve 10. asırlarda Arapların Avrupa'yı istilâ etmesiyle tekra canlanmıştı. Araplar, astrolojiyi İspanya'da yaymışlardı. Bir müddet sonra astroloji hıristiyanlık felsefesiyle yekvücut oldu.

Astrolojinin ilimlerin en asili telâkki edildiği ve her kral, prens ve dükün sarayında bir astrolog bulundurduğu devir pek çabuk geldi. Tycho Brahe ve Johannes Kepler gibi meşhur astronomlar hayatlarını astroloji'ye vakfettiler. General Wallenstein'in astrologu Kepler, hükümdar Matthias'ın Mart ayında öleceğini kehanet etti. İmparator Mathias hakikaten o yılın 20 Mart günü öldü. Maamafih kilise astrolojiyealeyhtar olduğu gibi, ilim adamları da astrologlar ve bunlara inananlarla alay ediyordu.

Astrolojiye göre, güneş, ay ve gözle görülebilen yedi seyyare Utarit, Merih, Zühre, Müşteri ve Zühal - haftanın yedi gününün ve o zamanlar bilinen yedi madenin - altın, gümüş, demir, cıva, kalay, kur-

şun ve bakırın karşılığıydı. Eski devirlerde papaz, kâhin ve doktor çok kere aynı insandı. Hastalığın teşhisi ve tedavisi, fastalık başladığı zaman gök cisimlerinin durumuna göre ayarlanıyordu. Daha sonra astronominin ilerlemesi, astrolojik terimlerin de çoğalmasına yol açtı. İki grup gök cismi tesbit olunmuştu. Bunlardan sabit olanları ekseriya muhtelif şekillerde kümeler teşkil ediyordu; bunlara burç denildi. Astronomlar kuzeyde 28, güneyde 64 yıldız kümesi saydılar. Bu malûm yıldız kümelerinin arasında, birçoğuna hayvan ismi verilen 12 burçluk bir yıldızlar topluluğu tesbit edildi.

Tabii bir cisme benzerliği ve yahut hava veya ziraat şartlarına göre adlandırılan bu burçların her birinin bir ayı temsil ettiği farzedildi. Frenkler burçlara birer işaret tanıdıkları gibi, bunları «Zodiac» in işareti tabiriyle anmağa başladılar.

İkinci gök cismi grubu, sabit olmıyan yıldızlardan müteşekkildi. Bunların hareket ettiği tesbit edildiğinden bunlara sey-

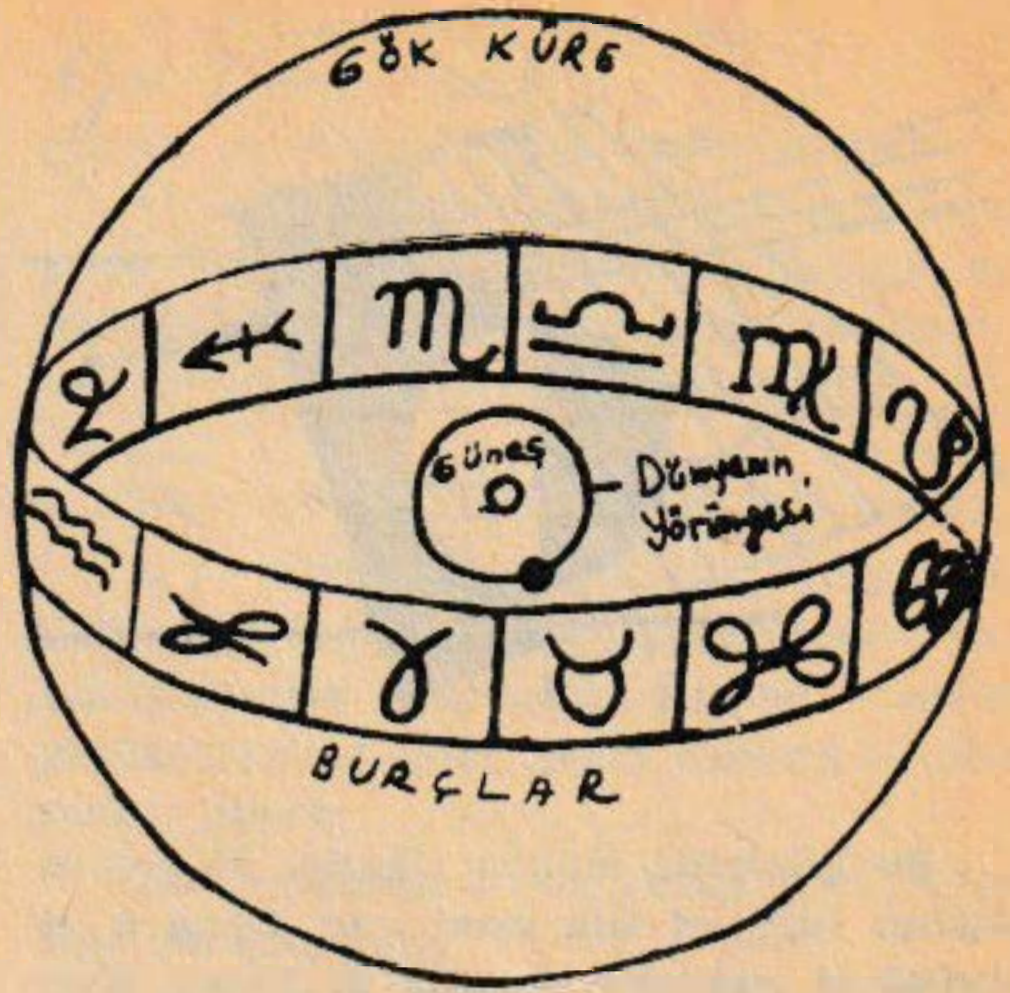
yare denildi. Arzın etrafında dolaştığı sanılan seyyarelere Zühal, Müşteri, Merih, Güneş, Zühre, Merkür ve Ay adları verildi. (Son 170 yıl zarfında modern astronomi Uranüs, Neptün ve Plüton seyyarelerini de keşfetmiştir.) Zodiac işaretleri ve seyyarelerin, bir ferdin doğum, hastalık başlangıcı v.s. gibi saatlerindeki durumu, astrolojinin esrarını teşkil ediyordu. Bu teferrüatın, tefsirine bir kimsenin horoskobu (yıldızlar falı) denildi.

Bir kimsenin horoskobu, doğum zamanında gök cisimlerinin 12 burca ve birbirlerine göre durumlarını gösteren göklerin bir haritasıdır. Bu arada gök cisimlerinden birinin, o zat için en mühim gök cismi olduğu ve karakterine, muhtelif hastalıklara karşı temayülüne ve talihine doğrudan doğruya tesir ettiği meydana çıkar.

Her seyyare ile burç işaretinin kendine has maden ve ilâçları olduğuna inanılıyordu. Meselâ, Müşterinin başlıca ilâçları nane, starum sinseng, Zühal'inkiler kurşun, acoite (kaplan boğan) belladonna (güzel avrat otu), antimuan, salisilat dö sut, hidrosiyanik asit ve harbaktır.

Çinliler astrolojinin hastalıkları tedavi ile ilgili cihetini inkişaf ettirmek için başka yollara müracaat etmişlerdi. Horoskobu dolayısıyla tedavi kabul etmez hastalıklara maruz görünen kimselere çeşitli muskalar ve münasip ilâçlar verirlerdi. Tedavi için de horoskobun işaret ettiği günleri ve saatleri seçerlerdi.

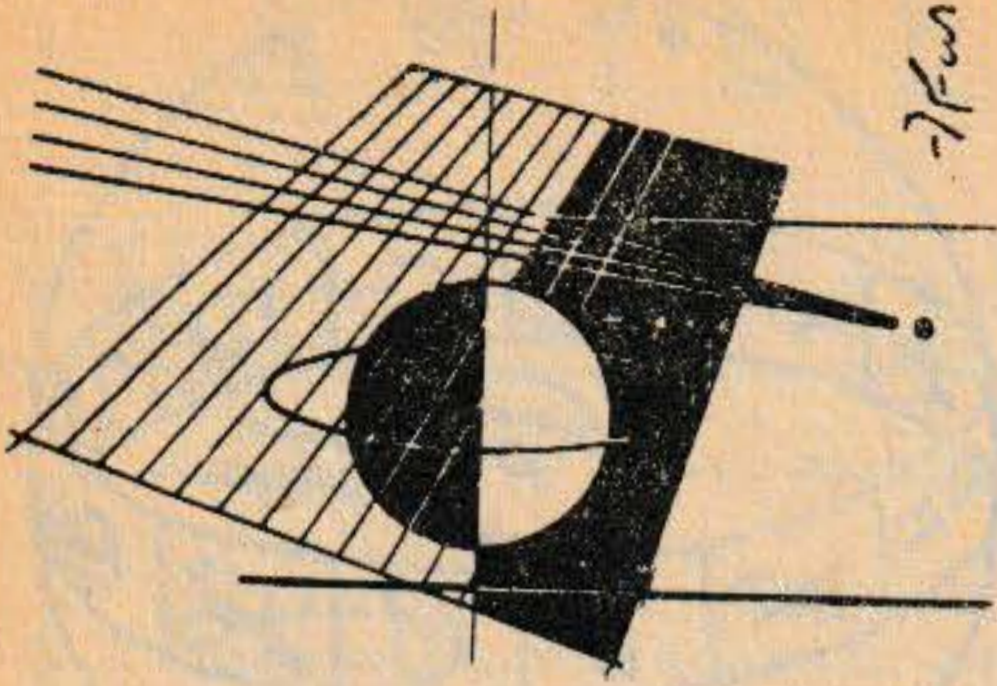
Genel ve tıbbî astoloji o derece dolambaçlı bir «bilim» dir ki, arada bazı saçmalıklar görülmesine mâni olunamamaktadır. 1179 da astrologlar, 1186 da dünyayı sona erdirecek kıyamet gibi bir fırtınanın kopacağını kehanet etmişlerdi. Bir müddet sonra, İranlı şair ve astrolog, Anvari, fırtınanın 16 Eylül 1186 gecesini kopacağını bildirdi. Fakat 16 Eylül gecesini gayet sâkin geçince, Anvari ile alay etmiyen kalmadı. Fakat sonradan Moğolların dünyayı kana garkeden başbuğu Cengiz Hanın o gece doğduğu meydana çıkınca, Anvari'nin yıldızlarda okuduğu fırtınanın mânasını çıkaramadığı anlaşıldı.

Astrologlar, kendilerine inananlardan avuç dolusu para tophiyarak zengin olurlardı. 16. asrın en maruf astrolog ve simyacılardan biri İsviçre'li Leonhard Thurneysser'di. Brandenburg elektörünün doktorluğunu da yapan Thurneysser, yüksek fiyatlarla çeşitli ilâçlar hazırlardı. Bilhassa ametist, lâl, gökyakut, zümrüt, mercan gibi kıymetli taşlardan hazırladığı ilâçların mukabilinde binlerce altın alırdı. Ayrıca birçok kimselerin yıldızlar falını çıkarmak suretiyle zengin olmuştu.

Geçen asırların Frenkçe almanak ve takvimleri, saç kesmek, ilâç almak, banyo yapmak veya ameliyat olmak gibi türlü faaliyetler için seyyarelerin en uygun zamanını gösteren levhalarla doludur. 15. asırda Avrupa'da büyük frengi salgını bağgösterdiği vakit, bunu akrep burcunun gökte uygunsuz bir duruma düşmesine yoranlar olmuştu. Devri temsil eden bazı resimlere bakılırsa, evin bir odasında bir çocuk doğarken, arka plânda doktorlar, müsaait işaretler bulmak amacıyla göklerdeki yıldızları araştırırlardı.

Modern farmokolojinin kurucularından olan 16. asrın İsviçre doktorlarından Paracelsus, deneye kıymet verdiği halde, astrolojiye inanırdı. Meselâ mehtap ve yeni ay zamanlarında deliliğin arttığını ortaya atan odur.

AKŞEHİR

OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

Şu günlerde elimde Charles Darwin'in insanın türeyişi adlı eseri var. Daha 6. cı sayfadaki cümleler insanın gözünden kaçmıyor. «Evrım teorisi, metafizik düşünce- nin iflâsını isbat etmiştir.» (canlı tabia- tın idealisce görüşüne bir darbe indirmiştir.) Gerçekten böyledir? Charles Lyell, John Lubbock, Lâmarck tabiat bilimlerinin spiritüalist görüşle izahını tamamilc çürüt- müşmüdü? Yüz yıllardır vltalist ve ma- teryalist felsefesinin tartışması süre gel- miştir. Felsefe ve bilgi alanını, bilgin ve filozoflara bırakalım. Bütün bu felsefi gö- rüşlere paralel olarak pek çok ruhsal olay- lar ola gelmiş ve ciddi ilim adamlarından bir çoğu bu olayları tetkik etmiştir. He- men hiçbir ciddi ilim adamı bu olayları in- kâr etmemiş, ancak izah tarzında ayrılıklar olmuştur. Bir buçuk yıldır bizim de bu de- neylere bizzat iştirakimiz oldu. Şimdiye kadar hemen her sınıftan insan, deneyleri- mizi izlemiş ve ölüm ötesinde hayatın de- vam ettiğini şüphe etmeden inanmıştır. Bu olayların hem materyalist yönden hem de spiritüallst açıdan izahı yapılmış, ancak ge- rek bilgi yönünden ve gerekse tecrübeler yönünden ölümünden sonrak hayatın varlığı hakkındaki görüş muteber olmuştur. Ve şüphesiz ölüm ötesi irtibat mümkündür. Bizzat yaptığımız deneyler de inancımızı perçinlemiştir. Böylece deneylerimizin klâ- sik akademi üyelerince yeni ve daha ma- kul bir izahı yapılmıncaya kadar buna inan- maktâ devam edeceğiz. Aldığımız netice- lerin bir kısmını belki de telepati ile açıklâ- nabilir. Ama büyük bir kısmı ancak ruh

adı verilen psşik cevherin kabulü ile ger- çek izahına kavuşur.

22.Mart.1969 günü şehrimiz müteah- hitlerinden Muammer Yılmaz bey bizi ev- lerine davet etmişlerdi. Evde Muammer Bey ve aile efradı vardı. Almanca öğretmenimiz Salim Koçak ve eşi Sevinç Hanım, Fransız- ca öğretmeni Nedim İter ve eşi, Sevinç Hanımın annesi Fatma Hanım, eşim ve ben evin misafiri idik. Muammer beylerin asıl gayesi özel bir celse tertiplemekmiş. Biz Muammer Beyin aile efradını, ölenlerini ve yakınlarını hiç bilmeyiz. Çaresiz celseyi ka- bul ettik. Enteresan bir celse oldu. Ev sa- hibesi Müfide Hanım'ın babası merhum Ata Mumcu'nun kızı Pakize Dönmez, Pakize Dönmezin oğlu Doğan ölüm ötesinden birer birer karşıma çıktılar. Ölüm ötesinde değil de sanki aynı odada veya bizzat medyo- mun bedeninde idiler. Bu ara 18 yaşında dünyayı terk eden Mukadder Yılmaz kade- rine rıza göstermiş halile karşımızda idi. Yanında kardeşi Zeki'nin bulunduğunu söylüyordu. Bir süre de Zeki dünyadakiler- le dertleşti. Konuşma arasında Muammer Beyin babası (ölü) Şükrü Yılmaz «beni unuttunuz, beni hiç düşünmediniz, bari hen sizi arayayım» diye sitem etti ve sözü o aldı. Yaşlı Fahriye teyze durmadan ağlıyor- du. Öbür âlemden yakınları ve çocukları da «anne ne olur ağlana» diyorlardı. Cel- seyi olduğu gibi yazmaya imkân yoktu. Çünkü bu bir ailenin sohbeti idi. Ama fertlerin bir kısmı görünürde bir kısmı gö- rünmezde. İki saat durmadan karşımıza çe- şitli şahsiyetler çıktı. Oysa ne medyom

ne de ben bunlardan hiç birisi hakkında bilgi sahibi değildik. Celsede bulunmayanlara bunları anlatmak güçtür. Çünkü biz zat celselerimize iştirak edenler bile birkaç gün sonra «nasıl olur halen inanamıyorum olanlara» demektedirler. Ceise sonlarına doğru Salim Koçak Bey «benimle ilgili ve beni tamamen ikna edecek bir delil verilebilir mi?» diye sordu. Medyom Salim Beyin somyada nasıl oturmakta olduğunu tam olarak anlattı. Saatin 22.20 olduğunu söyledi. Saatlara bakıldığında doğru olduğu görüldü. Medyom ağlamaya başladı. Karşısına Nadire Koçak adlı bir varlık çıkıyordu. Hep yavrum yavrum diyordu «küçük yavruma doyamadım» diye feryat ediyordu. Salim Bey «bu yengemdir» dedi. Nadire adını veren ruh, geride bıraktığı üç yavrusuna çok üzülüyordu. Salim Beyden bazı ricaları oldu. Salim Bey: «üzülme yengeeiğim, bütün isteklerimin yerine getireceğim» dedi. Varlığı teskin etmek için bir hayli ter döktük. Nihayet sakinleşen varlık irtibatı keserek bizden ayrıldı.

Fatma Karanın : Babamı hiç bilmiyorum, hatırlayamıyorum. Onunla konuşabilir miyim?

M — Ömer Nebi karşında.

V — Söyle kızım.

Ft. — Baba kendin tanıtır mısın?

V — Kızım, ben öldüğümde sen 3 yaşında idin. Beni hatırlamazsın. Erkek kardeşlerin de beni bilmezler. Büyük oğluma bak, o benim aynıdır. Beni görmüş gibi olursun.

Ft. — Baba benden bir isteğin var mı?

V — Kızım senden ne isteyebilirim ki. Gelirin yok, seninde başında çocukların var. Bütün bunlar kaderindir. Üzülme. Annen gençken yalnız kaldı. Senin kaderin de onun kaderi gibidir.

Bu ara Salim Beyin yavaş yavaş ağladığı görülüyordu.

V — Oğlun niçin ağlıyorsun. Şimdi inandın mı?

Sk. — Evet tamamen inandım.

Daha pek çok teferruatını anlatamadığım konuşmalar uzun dakikalar doldurdu. Buyurun siz inanmayın ölümden sonra yaşayanlara. Biz ayrılırken ev sahipleri «Allah sizden razı olsun bizi ölenlerle konuşturdu, Tanrı sizlere sır kapısını açmış» diye dua ediyorlardı.

Bu fevkalâde güzel ve düşündürücü eseri okuyunuz.

HİND'DE İPNOTİZMA : 3 TL.

RUH VE MADDE TEKSİR YAYINLARI

Herkes İçin MEDYOMLUK

Kitap olarak basıldı. Ödemeli isteyiniz.

Hertürlü Medyomluk için tatbikat usulleri, celselerin teşkili, çalışma yolları açık ve seçik bir dille sunulmuştur.

J. Lhomme'dan E. Arıkdal çevirdi.

RUH VE MADDE YAYINLARI

Unutmasını Bilmek

Ne Bulunmaz Nimettir

— Amerikanca Reader's Digest'ten —

Telâfi denilen nimet hiç bir yerde hafızada olduğu kadar rol oynamaz. Unutabilmek iyi bir şeydir. Ahbaplığına bayıldığımız kimseleri unuttuğumuz gibi, şükür ki, çekemediklerimizi de unutuyoruz. İnsan hafızası, tarihî hâdiselerin karman çorman seyrini hıfzetmeğe muktedir olmadığı gibi, bir gün önceki boşanmanın can sıkıntısının teferrüatını da hafıza muktedir değildir. Zaten bu sayede değil mi ki, fikirlerimiz dağ suları gibi berrak akıp gider. Ard arda iki sene, birbirlerine bir nebze bile benzemezler.

Bununla beraber, içinde bulunduğumuz sene ile daha çok ilgileniriz. Çünkü, bir önceki sene hafızamızdan çabucak silinip gitmiştir. İşte, zayıf hafızalı bir insanın hayatını durmadan yeni, taze ve gülgün görmesinin sebepleri bunlardır.

Hafıza kadar unutmada aklın bir fonksiyonudur. Çok unutmaya kabiliyetimiz olmasaydı, aklımızda hiç bir şey kalmazdı. Gerçekte, unutuyorsak, hafızamız sayesinde unutuyoruz. Kafamızdaki fikirler, hafızanın hem kayıpları, hem de kazançları ile meydana geliyorlar. Büyük yazarlar bizlerde, sanki, eserlerini meydana getirmek için asgari bir bilgi yüküne sahipmişler gibi bir his bırakıyorlar. Sanki kafalarını lüzumsuz malzemelerle doldurup taşırmıyorlar... Pek muhtemeldir ki, musiki olsun, şiir olsun hep, şuurun derinlerine gömülmüş, günün birinde parlak parlak şura çıkıveren fikirlerden, duyulardan doğmuş olsunlar.

Zayıf hafızalı insanlara olan insiyaki ilgimizde mantıksız bir taraf yoktur. Unutmasını bilmiyenler, beraberlerinde daima şüpheli bir miktar bilgi taşır durur-

lar. Bu yüzden de, katıldıkları konuşmaların tadını kaçırmırlar. Onlardan orijinal bir fikir beklerken, bir bakarsınız size bir gazete makalesini papağan gibi tekrarlar. Yanılmaz insan hafızası, olanca eşyasını cemekânına koyup, dükkân içinde bir şey bırakmayan bir tüccara benzer.

Ama, unutmasını bilen insan, kendini durmadan yeniler. Hafızası çok kuvvetli olan insan, zayıf olan kimseye nazaran hâdiseler vak'alar bakımından züğürttür ama, fikir bakımından son derece zengindir.

Sağlam zihninin tâ derinlerinden fikirlerini birbir çekip çıkarırken ona hayran olmamak elden gelmez. Bu «dört boyutlu», tükenmez imkânlarla sahip zekâlar, herkesin ahbab olma can attığı tatlı sohbetli kimselerdir. Zekâları, ha deyince kendini tüketivermeyen bir hazinedir. İnsan, onlarda her lâhza yeni yeni servetler keşfeder. Hiç şüphe yok ki, her şeyi hatırlayan Allahın iyi kulları için, Cennet bile, binlerce yıl sonra, oturulmaz bir hal alır. Fakat, unutmasını bilen ve bu sayede sayısız eski ve güzel eserleri tekrar okumak ve eski dostlarıyla tekrar can ciğer olmak gibi fırsatlar bulan kimse için ne bulunmaz bir yer olur.

Hayatta, bilge kişinin, hiç olmazsa bir an için olsun, önleyebileceği nice tuzaklar vardır. Bunlar her seferinde kendine büyük acılar verebilecek olan hatalar, sefaletler ve çılgınlıklardır. İnsan bir defa bunlara düşmeye görsün, devasını bulamaz, gider. Asrımızın insanları bilge insanlara bu kaçışını âdeta bir alçaklık saymaktadırlar. Ama, manevî kuvvet denilen şey, ruhun muvazenesinde olduğu kadar sağlan-

Bir hareket de değil midir Arada bir zırlarını çıkarıp uyuyan kimse, çıkarmadan uyuyan kimse kadar cesaretini ispat etmiş olmaz mı?

Gerçekte, vazife kadar zevk de, istiklâlimizi huzur içinde bir ruh kalesine dayayıp idame etmemizi bize emreder. En iyi sığınak, hatıralarımız sayesinde düzene kavuşturup heyecanla beslediğimiz geçmiştedir.

Bu satırları yazarken hafızamda bir hayal canlandı; Adur kıyılarında, bir kaç sene önce, Sussex otelindeki sabah kahvaltımı hatırladım. Kafamdaki hayal, gözlerimin önüne, sabah güneşi altında, parıl parıl parlayan bir nehir getirdi. Halbuki, gerçekte, Adur'un suları bulanıktır.

Hafıza ile unutkanlık güzelce elele verip, nazarı aşında olmyan bir parlaklık eklediler.

Bu türlü hatıralar, unutmanın en iyi tesirlerindedir: donuk renkler yerine, hayalin parlaklığını katarlar. Saadetin en iyi sırlarından biri, muhayyilemizin daha da parlaklaştırdığı geçmişimizin en parlak anlarına sık sık dönmekten ibarettir.

Farzedelim ki, bir gün, hafızasından binlerce defa şikâyet eden bir adam, günün birinde, yine sızlanırken, şuurunun karanlıklarından, bir türlü hatırlayamadığı şeyin bir parçası aydınlığa çıkıversin.

Kanat çırpışları, geçmişin derinlerinden yükselir. Karanlıklardan, milyonlarca korkunç hatlı çehreler çıkar; karışık sesler netleşir, kafasında geniş bir âlemin kaynaşır. Bu çehre denizinde, ne en sadık eski dostlarını seçebilir, ne aşınası olduğu eski sesleri. Vaktiyle okumuş olduğu bir kaç güzel eser, bir sürü kötü eserlerin gölgesinde kalır. En fenası, geçmişini dolduran bayağı hâdiseler, başarılammış projeler arasında, o günedek zayıf hafızasının hayal etmeğe imkân verdiği o benlik vehimlerini boşuna arar durur.

Bu türlü bir işkencenin neticesinde, kendini unutmak için pir parça afyona can atar durur. Bu azaplar sona erince, unutmama tanrılarına yeni tapınaklar yaptırır.

Toplum ve Doğruluk

(Sahife 25'den)

kusuz insandır. Çünkü onun gizlenecek bir şeyi yoktur.

25 — İNSANDA; aklın, vicdanla analiz ve sentezi; vicdanında, akılla analiz ve sentezli, doğru yaşayabilmenin yöntemidir.

26 — Bu yöntem, toplumu yöneten kişilerde ve bu yönetime bağlı olan bireylerde uygulanınca, o toplunun ADALETİ meydana gelecektir.

27 — İşte bu ADALETİN var olabilmesi için, fertlerin uyanıklık içinde, inançla adaletsizliklere karşı, direnmesi gereklidir.

28 — Kötülüğe karşı direnecek cesareti, kendi varlığında yaratmasını bilen insan, toplum içinde kendisine düşen insanlık görevini yapmış olacaktır.

29 — Doğru insanın en önemli özelliklerini şöylece sıralayabiliriz: 1. Akıl ve vicdan, 2. Akıl ve vicdana dayanan ÖZ BİLGİ, 3. Cesaret - sebat ve metanet, 4. Kendini kontrol.

30 — Bütün güzel ve iyi şeyleri, kötülükler içinde bir güneş gibi parlayan doğru insanların emeklerine borçluyuz. Yaşamaya anlam kazandıran, onu yaşanılır bir duruma getiren, insanlığın haysiyetini yaratan yine onlardır.

31 — Kendisinden başka, kimsenin bulunmadığı bir bahçede, ağaçtan niçin armut almadığı sorusuna:

— Nasıl kimse yoktu? Ben orada değilmiyim? Ben böyle şerefsiz bir şey yaptığımı görmek istemem» şeklinde cevap veren çocukların yetiştiği bir dünyada «İNSANLIK KALMADI, ÖLDÜ diyenler acaba İYİ - DOĞRU insanlara haksızlık etmiş olmuyorlar mı?

32 — İYİLİKLER, belki her zaman görülmeyebilir fakat onlar öylesine güçlü, zamanı ve çağları aşan kahramanlardır ki, bunların öncülüğünde devirler açılır.

33 — Toprağa atılan bir tohumdur ki, zamanla açan ve kökleşen bir ürün olur. İyi ve güzel olan hiçbirşey kaybolmaz bu evrende.

SON

TEBLİĞ : Yeni Çevreme Alışıyorum

(Sahife 21'den devam)

sade edilecektir. Sizin öğretmeniniz o olacaktır. Kendi mutlu dünyasını size de anlatacaktır.»

Evet, bunları annem için memnuniyetle yapardım. Fakat rehber varlığım beni bir müddet için istirahat etmek üzere daha güzel kısımlara götürdü. Bu sıralarda onların misafiri olarak bulunacaktım. Onların bütün eğlencelerine katıldım. Ve rehberim bana, burada bulunanların kendisine hiçte yabancı olmadıklarını bildirdi. Dünyada iken akşamları arkadaşımınla birlikte yaptığımız dualarımızda buradakilerde yanımızda bulunmuş... Bize ilham vererek inançlarımızın kuvvetlenmesi bakımından yardımda bulunurlarmış. Onlarla çok mü-kemmel dostluklarımız oldu. Onların görev ve aktiviteleri hakkında epey bilgi edindim. Bana, ileride görev verileceğini fakat şimdilik misafir durumunda olduğumu bildirdiler. **Yeni çevreme gittikçe alışıyor ve yeni yeni dostlar ediniyordum.** Bir süre sonra ana ve babamı da ziyarete başladım. Babam buradaki hayatına oldukça iyi alışmış, benim yardımına ihtiyaç duymamaktaydı. Fakat her zaman için beni görmekten mutlu olmaktadır. Annem ise oldukça şaşırma benziyordu, zira onun burada (ahirette) karşılaştığı hayat, **dünyadaki tahayyül ettiği şekle hiç te benzememekteydi. O, dünyada zannedirdi ki, burada yapılacak hiç birşey olmayacak, herkes yiyip - içip eğlenecek ve ebediyen istirahat edecekti...**

Böylece bulunduğu plândakilerle birlikte annem de çalışmaya koyulmuştu bile. **Ruhani varlıklar, annemin dünyadayken bu yolda yaptığı duaları hiçte dikkate almamış görünmekteydiler.** Yavaş yavaş kendisi de bunun idrakine varmaya başlamıştı. Bulduğu yerdeki görevi bir çeşit habercilik, ya da nakliyecilik gibi birşeydi. Evler arasında haber bazan de eşya götürüp getiriyordu. Kendisi gibi birçokları daha aynı işi yapıyordu, orada. **Bu durumlara rağmen o, hâlâ kiliseden ve yaptığı dualarından birşeyler beklemekte ve kendisinin ergeç yük-**

seleceğini inanmaktaydı.

Ziyaretine gittiğim zaman, kendisini kurtarmaları için ilgililere yalvarmamı benden istiyordu. Fakat kendisine, benim yapacağım birşey olmadığını, benim bile çalışmak zorunda bulunduğumu bildirdim. Ona, ruhani varlıkların nasıl misafiri olduğumu, onlarla birlikte nasıl dua edip eğlendiğimizi anlatmıştım. Benim, bulunduğum yerdeki görevim, eğlence günleri için çiçeklerden halılar hazırlamaktı. Bunları nasıl yaptığımı da anneme anlattım. Bu halıları, daha yüksek ruhani varlıkların buldukları mabetlerin içinde kullanıyorlardı. Bu halıların üzerinde dizçöküp Allah'a dua ederler. Bu görevim içimi sevinçle dolduruyordu. Bunları dinleyen annem, kendisinin de böyle bir görevi olmasını çok istediğini bildirdi. **Fakat annemin elleri, bu ince ve nazik çiçekleri toplayabilmesi için yeteri kadar incelmemişti henüz..** Bunu kendisine üzülerek bildirdiğim zaman **'kendi işinin kendisi için en uygun olduğunu anlamıştı.** Ve onun için dua edeceğimi kendisine vaadettim. Belirli bir saflaşmadan sonra annemin daha yükselere çıkacağını biliyordum. Ve o zaman daha hoş bir görev verilecekti kendisine... Bu bakımdan zaman zaman kendisine teskin etmeye gittim. Ona İsa'nın bilâ başına gelenlere tahammül gösterdiğini anlattım. Bu ziyaretlerimden mutlu oluyordu. Bazan ona benim bulunduğum plânın nadir çiçeklerinden de getiriyordum. Zamanla ona epey şeyler öğretmeye muvaffak oldum ve adım yükseliyordu.

Dünyada iken benim aydınlanmama vesile olan arkadaşımınla aynı yerde bulunuyordu. O da benimle aynı görevi paylaşıyordu. **Fakat tabii ki bu arada İlahi Kanunlar hakkında da bilgilerimizi artırmamız gerekiyordu.** Bazan yanımızda rehberlerimiz olduğu halde **dünya - plânını da ziyaret ettiğimiz** oluyordu. Bu ziyaretlerimiz sırasında genellikle Tanrı'ya ve peygembere inanmayanları araştırıyor, onları **şuur**larını uyandırmaya çalışıyorduk. Onları ikna edemeyeceğimizi bildiğimiz halde bunu yapmaya çalışırdık. →

Aktüalite

(Sahife 19'dan)

durumuna gelebilmiştir.

Genellikle bayan Glenney'e getirilen hayvanlar ilk önce huysuzlanıyorlarsa da, ilk şifa tesirlerine muhatap olduktan sonra, derhal sa-

kinleşmektedirler. Ondan sonraki çalışmalar rahatlıkla sürdürmektedir. «Öyle zannediyorum ki, hayvan ruhları şifa tesirlerine karşı daha hassas bulunmaktadır.

lar.» diyen Dr. Glenney, şöyle devam etmiştir. «Bu bakımdan onları insan bebeklerine benzetsek, pek yanlış olmayacağız...» (Psychic News'den).

Ektoplâzmik Tezahürata İtirazlar

(Sahife 23'den devam)

cak 3 boyutlu tam teşekküllü insan fantomlarının, mutlaka öbür âlemden medyumun vücuduna müessir bir ruh'un tezahürü sayılması gerekeceğini kabul etmektedirler Merhum Dr. Bedri Fuhselman klâsik ispiritlerin aksine, fantomun inuvakaten cesetlenen bir ruh değil, o ruhun bir tezahüründen ibaret bulunduğunu yazmaktadır.

Bugün hür ülkelerde hem parapsikolojik hem de spiritik izah serbestçe yapılabilmektedir. Halbuki demirperde arkası ülkelerde parapsikolojik çalışmalar serbest olduğu halde, ispiritizma yasaklanmıştır. Çünkü ispirit doktrini, ilmin verileri ile dinini izahları arasındaki boşluğu doldur-

maktadır. Halbuki demirperde arkasında hakikat, tarihi materyalizmin gösterdiği dir. Parapsikoloji şimdilik materyalist doktrini zedelememektedir. Fakat, para psikoloji ispiritizma okyanusuna doğru akan nehirlerle benzer. Eğer birgün demirperde arkasında da, parapsikolojinin yapmaktan çekindiği şey yapılır da, doktrin ile uzlaşan «bu tezahürler insana has, henüz bilinmeyen kudretlerin ortaya çıkışıdır.» şeklindeki izahtan öteye bir adım daha atılabilirse ortaya, paranormal fenomenlerin idealist tefsiri ve bunlardan ruhun, bir gölge maddise (epifenomen) olmadığı neticesi çıkar ki, bu da materyalizmin yıkılması ve ispiritüalizme götüren bir ufku açılması demektir.

ÇIKTI

MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ

Ödemeli İsteyiniz.

Fiatı 750 Kuruş

Başka zamanlarda da kendilerini saf laştırmaya çalışan diğer kardeşlerimizin yanlarına giderdik, «Sabredin. Bu devre de geçecektir. Ebediyen lânetlenmiş değilsiniz. -Mutsuzluğumuz sona ermeyecek- diye düşünmeyiniz. Kendinizi ne kadar tanırsanız, o kadar kolaylıkla kurtulursunuz» diye on-

ları teselli etmeye çalışırdık.

Bugünkü durumumu, benim uyanma sebep olan arkadaşım borçluyum. Bu bilgilere ulaştıktan sonra maddi kazançlar değil spiritüel değerler peşinde koşmuştum.. Ebedi olan ilâhî geleceğinizi unutmayın. Tanrı sizi korusun.